Thư của Phao-lô gửi người Ê-phê-sô

Kể lại,
giải thích,
cho hôm nay.

GOOD NEWS

Thư của Phao-lô gửi người Ê-phê-sô

Kể lại, giải thích, cho hôm nay.

Hans-Jörg Ronsdorf

Cao như các từng trời

Giới thiệu sách

Thư gửi người Ê-phê-sô được diễn đạt lại bằng lời riêng, nghĩa là được trình bày lại kèm lời giải thích. Lượng chữ dài gấp khoảng ba lần bản văn Kinh Thánh gốc trong một bản dịch Kinh Thánh cổ điển và sát chữ. Bản văn này không thay thế hay sửa chữa bản văn Kinh Thánh, nhưng nhằm giúp hiểu và áp dụng bản văn ấy tốt hơn.

Ấn bản thứ 1, tháng 10 năm 2019 (ấn bản tiếng Đức)

© Hans-Jörg Ronsdorf – giữ toàn quyền

www.hans-joerg-ronsdorf.de

Albis 6 ½

87477 Sulzberg

hj-ronsdorf@t-online.de

ISBN của ấn bản tiếng Đức: 978-3-9820715-2-7

Gửi các môn đồ tại Ê-phê-sô – Lời giới thiệu

Khẩu hiệu tôi đặt cho thư này của Phao-lô, "Cao như các từng trời", không phải là lời sáo rỗng. Như từ một ngọn núi cao, cái nhìn vươn ra mọi hướng đến tận chân trời, thì thư này cũng như một đài quan sát nhìn ra mọi phía. Nhìn đến đâu, người ta cũng gặp ân điển và tình yêu thương của Đức Chúa Trời trong Đấng Christ, Con Ngài. Đó là **ân điển vô song, bắt đầu từ cõi đời đời trong quá khứ và dẫn vào Nước đời đời của Đức Chúa Trời và của Đấng Christ, vào Thế Giới Mới của Ngài.** Nếu đọc liền một mạch cả lá thư, người ta sẽ nhiều lần dừng lại mà nghĩ: Chúng ta không xứng đáng có một Đức Chúa Trời như thế.

Không hề xem nhẹ các bản văn khác, tôi muốn gọi lá thư này là đỉnh cao của Tân Ước. Không chỉ riêng tôi đã đem lòng yêu mến thư này. Các nhà thần học gọi nó như sau: "Vương miện của các trước tác của Phao-lô", "tác phẩm thần thượng nhất", "lá thư vương giả nhất trong mọi lá thư", "lá thư này là âm nhạc thuần khiết ... Điều chúng ta đọc ở đây là lẽ thật biết hát, là giáo lý được phổ nhạc". "Thư gửi người Ê-phê-sô là một trong những văn kiện quan trọng nhất từng được viết ra."

Thư này mô tả, như hiếm có thư nào khác, bản chất, nguồn gốc và tầm nhìn, sự phong phú và tác động của **đức tin Cơ Đốc.** Đức tin ấy được neo chặt nơi Con Đức Chúa Trời, Đấng đã chết, đã sống lại và đã được lên ngôi. Ở trung tâm là việc làm cứu rỗi đầy ân điển của Đức Chúa Trời trên chúng ta. Từ nhiều người, Ngài làm nên một sự hiệp nhất. Ngài tạo dựng Hội Thánh. Hội Thánh trở thành nhà của Ngài trên đất, nơi Ngài ngự. Những con người hư mất trở thành những con người mới. Nửa sau của lá thư lấy đời sống và sinh hoạt hằng ngày của con người mới làm đề tài. Trong mọi mối quan hệ có thể có của cuộc sống.

Thời điểm viết thư và những người nhận thư

Ở đây có nhiều điều để kể. Nhưng đã có đủ những sách hay khác cho việc đó. Thư được Phao-lô viết vào năm 62 SCN. Từ trong tù. Gửi cho các Hội Thánh ở Tiểu Á, trong tỉnh A-si của La Mã, mà thủ phủ là Ê-phê-sô. Một trong ba đô thị lớn nhất ở Tiểu Á, với hơn 200.000 dân. Ở đó thật náo nhiệt! Nhờ vị trí địa lý và các tuyến đường thương mại, đây là một trung tâm kinh tế, tôn giáo và chính trị. Một lò hội tụ của nhiều dân tộc. Và vì thế cũng của đủ loại tôn giáo và giáo phái. Mỗi nhà có một tượng thần nhỏ của riêng mình, được dâng tế lễ mỗi ngày. Thầy bói, thầy phù thủy và người giải lời sấm là một ngành kinh tế được kính trọng. Sự thờ hoàng đế có một chỗ đứng không thể bỏ qua. Nhưng có một vị thần, nói chính xác hơn là một nữ thần, vượt trên tất cả: Artemis, nữ thần săn bắn và trinh tiết. Bà là con gái của Zeus và là chị em sinh đôi của Apollo. Người La Mã gọi bà là Diana. Bà che chở phụ nữ và các cô gái, nhất là khi sinh nở. Đổi lại, bà đòi hỏi lòng trung thành, mà người ta có thể chứng tỏ tại một trong những đền thờ lớn nhất thời cổ đại, ở Ê-phê-sô. Phao-lô đã tự mình nếm trải nữ thần này đóng vai trò gì ở Ê-phê-sô. Phao-lô đã trải qua, phải, đã khơi lên một cuộc phục hưng lớn trong thành phố và cả vùng. Nhưng vì cuộc phục hưng ấy ông cũng phải chịu khổ nhiều. Bạn hãy đọc chương 19 sách Công Vụ Các Sứ Đồ.

Xenophon người Ê-phê-sô đã viết một trong số ít tiểu thuyết tình yêu thời cổ đại còn được lưu giữ: **Ephesiaka (Những câu chuyện Ê-phê-sô)**. Có lẽ tác phẩm ra đời vào thế kỷ thứ nhất. Ở đầu và cuối cuốn tiểu thuyết ngắn này, người ta có được một bức tranh sống động về sự thờ phượng nữ thần Artemis, vốn chỉ do phụ nữ thực hành và chi phối: "Bấy giờ đúng lúc người ta đang cử hành lễ hội Artemis theo tục lệ ở đó. Từ thành phố đến đền thánh là bảy stadion (1,3 km). Tất cả các cô gái trong xứ phải trang sức đẹp nhất mà đi đến đó trong một cuộc rước long trọng […]. Đám đông người xem rất lớn, cả dân địa phương lẫn khách lạ, vì theo tục lệ, trong lễ hội này người ta chọn chồng cho các cô gái trẻ. Đoàn rước đi qua theo thứ tự, dẫn đầu là các vật dụng thờ cúng, đuốc, giỏ, hương; sau đó là ngựa và chó, cùng các dụng cụ

săn bắn và chiến tranh, nhưng phần lớn là các dụng cụ của thời bình. […] Khi đoàn rước đã đi qua, cả đám đông đổ vào đền thờ để dâng tế lễ."

Ở cuối cuốn tiểu thuyết, khi các nhân vật chính nhiều năm sau trở về Ê-phê-sô, ông viết: "Vừa lên bờ, họ liền đi ngay vào đền thờ Artemis, vẫn trong dáng vẻ lúc ấy, dâng nhiều lời cầu nguyện, dâng tế lễ, dâng lễ vật, và còn cho dựng một tấm bảng có khắc chữ để tôn vinh nữ thần."

Có thể nói Artemis là nữ thần bảo hộ của Ê-phê-sô, ghi dấu ấn trên mọi tầng lớp xã hội. Với ấn tượng tổng quát này về thành phố, lá thư trở nên sáng tỏ hơn đối với chúng ta. Người ta sợ sự tác động của các quyền năng và thế lực thần linh vô hình. Nhưng Phao-lô rao giảng Đấng Christ, Đấng được tôn cao trên mọi quyền lực ấy và đã đánh bại chúng.

Thời sự trong thế kỷ 21?

Những lẽ thật mà Đức Chúa Trời đã bày tỏ cho Phao-lô, và Phao-lô đã viết ra nhờ được Thánh Linh của Đức Chúa Trời soi dẫn, là vượt thời gian. Chúng tồn tại mãi mãi. Đây là về Đức Chúa Trời và Đấng Christ của Ngài. Mọi sự xoay quanh Ngài, Đấng không có khởi đầu cũng không có kết thúc.

Sự thờ thần tượng thời nay vận hành mà không cần tượng thần, lời sấm và tế lễ đẫm máu. Tuy vậy, sự thờ thần tượng và tế lễ vẫn còn đó. Có hơi khác, nhưng cốt lõi thì vẫn thế. Điều còn lại là sự chú tâm vào quyền lực, tiền bạc và tình dục. Thêm vào đó là thế giới kỹ thuật số, cung cấp vô tận những thứ để giải trí và làm phân tâm. Sự thờ thần tượng hiện đại không muốn làm nguôi các thần hay cầu khẩn chúng, nhưng muốn xoa dịu chính con người, để thỏa mãn tột cùng cơn nghiện tiêu dùng của họ.

Hãy tự mình kiểm chứng! Thư Ê-phê-sô phân tích tình trạng thế giới này không chút nương tay. Nếu là ngày nay, về đại thể Phao-lô cũng sẽ không viết khác đi. Và thư chỉ ra lối thoát. Cũng chỉ ra lối sống khác, đến thật sự từ trời.

Phao-lô không đem đến một tôn giáo mới. Ông đem đến Đấng Christ, và qua đó một con người mới. Và sự tự do khỏi những quyền lực chi phối cuộc sống, để bước vào một đời sống mới.

Nội dung và bố cục của thư

Phần 1: Chương 1-3 Phần giáo lý (tín lý)

Phân đoạn	Nội dung
Địa vị cứu rỗi được ban cho trong Đấng Christ – thức trình bày của sự cứu rỗi	
Chương 1	
Câu 1-14	Ngợi khen và thờ phượng Đức Chúa Trời: Điều Đức Chúa Trời hoạch định và thực hiện cho chính Ngài và điều Ngài đã ban cho chúng ta; ý định của Đức Chúa Trời cho vũ trụ: Đấng Christ là đầu trên muôn vật, và chúng ta, Hội Thánh, là thân thể Ngài.
Câu 15-23	Điều chúng ta cần nhận biết: Trước hết là chính Đức Chúa Trời, sự trông cậy, cơ nghiệp của Đức Chúa Trời trong chúng ta, và quyền năng lớn lao của Ngài dành cho chúng ta, như đã thể hiện khi Đấng Christ sống lại.
Chương 2	
Câu 1-10	Xưa và nay – sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời: Từ sự chết thuộc linh đến địa vị cứu rỗi mới trong Đấng Christ ở các nơi trên trời.
Câu 11-22	Không còn ngăn cách giữa người Do Thái và dân ngoại: Cả hai trở nên một con người mới và một đền thờ.
Chương 3	
Câu 1-13	Chức vụ đặc biệt của sứ đồ cho các dân tộc: Hội Thánh của Tân Ước trên toàn thế giới, dân "mới" của Đức Chúa Trời, là ý định đời đời của Đức Chúa Trời.
Câu 14-21	Điều chúng ta cầu nguyện: Cầu thay và ngợi khen về quyền năng của Thánh Linh, sự nhận biết tình yêu thương của Chúa Giê-xu.
Phần 2: Chương 4-6 Phần thực hành – Sống xứng đáng	
Đời sống hằng ngày của con người mới – thức mệnh lệnh của sự cứu rỗi	
Chương 4	

Câu 1-16	Lời khuyên về sự hiệp nhất: Các ân tứ và các chi thể của thân, và sự tăng trưởng của thân.
Câu 17-32	Con người mới: Một đời sống hoàn toàn khác.
Chương 5	
Câu 1-21	Sống như con cái Đức Chúa Trời: Lời nói và cách sống như người bắt chước Đức Chúa Trời, trái ngược với thế gian.
Câu 22-33	Đấng Christ và Hội Thánh: Gương mẫu cho hôn nhân của người nam và người nữ.
Chương 6	
Câu 1-9	Cha mẹ và con cái – nô lệ và chủ.
Câu 10-24	Mọi khí giới của Đức Chúa Trời: Cuộc chiến thuộc linh.

Lời chào 1:1-2

Phao-lô viết cho anh em, không phải ai khác. Tôi viết với tư cách là sứ đồ, là đầy tớ được Chúa Giê-xu Christ trực tiếp giao phó, Ngài là Con Đức Chúa Trời và Con Người đã được tôn vinh. Theo ý muốn của Ngài, tôi là sứ giả của Ngài. Tôi viết cho anh em, những thánh đồ và những người yêu dấu tại thủ phủ Ê-phê-sô, và cũng trong cả tỉnh A-si của La Mã. Tôi viết cho anh em từ tấm lòng tôi. Cho anh em, là những người như mọi người theo Chúa Giê-xu đều là thánh đồ được biệt riêng cho Đức Chúa Trời. Những người tin từ tấm lòng. Tất cả anh em đều đâm rễ và được neo chặt **trong Đấng Christ**. Được hiệp làm một với Ngài. Được gắn bó với Ngài đời đời. Tôi rất mong ước Đức Chúa Trời, Cha thiên thượng của chúng ta, và Con Ngài, là Chúa Giê-xu Christ của chúng ta, từ nguồn thiên thượng không bao giờ cạn của Ngài ban cho chúng ta ngày càng nhiều ân điển và bình an cho đời sống hằng ngày. Mỗi ngày. Cho đến khi chúng ta tới đích.

Được ban cho dư dật ở trên trời, trong Đấng Christ 1:3

Cùng nhau, và càng thường càng tốt, chúng ta ngợi khen Đức Chúa Trời của chúng ta. Là Cha của Chúa Giê-xu Christ chúng ta. Với tấm lòng kinh ngạc và biết ơn, chúng ta nhận ra rằng ngay hôm nay Ngài đã ban cho chúng ta mọi phước lành thuộc linh có thể có. Mọi điều mà chúng ta, những người được ban ân điển, có thể nhận lãnh, vui hưởng và trải nghiệm, Ngài đều đã ban cho chúng ta. Một phước lành đến với chúng ta qua Đức Thánh Linh và chỉ có thể được trải nghiệm qua Ngài. Mọi sự đã được ban cho chúng ta trong **thế giới thiên thượng**. Ở nơi Đấng Christ đang ở. Ngay bây giờ, trong những việc thường ngày, chúng ta đã có phước lành này. Đấng Christ ở nhà trong sự vinh hiển thiên thượng. Và chỉ trong Ngài mà phước lành đã được ban cho chúng ta. Ở đó, trong thế giới thiên thượng. Tôi sẽ còn nói đến điều này. **Ngay bây giờ** chúng ta đã sở hữu sự giàu có của phước lành thiên thượng này. Và sống trong đó. Rồi chẳng bao lâu sẽ sống trọn vẹn trong sự vinh hiển hữu hình. Tôi muốn cho anh em biết rõ hơn về tất cả những điều đó.

Từng phước lành một: Được chọn để hưởng quyền làm con 1:4-5

Sự giàu có lớn lao, vô lượng của phước lành đã được hứa ban cho chúng ta ngay trước khi vũ trụ bắt đầu. Khi tất cả chúng ta chưa hề có. Mọi sự chỉ đến từ Ngài – không phải từ chúng ta. Vì Ngài đã chọn chúng ta trước mọi thời gian. Chúng ta, là những người tin Tin Lành. Để chúng ta được đặt vào sự thông công trong tình yêu thương của Ngài, thánh khiết và không chỗ trách được. Để sống với Ngài dưới gương mặt nhân từ của Ngài. Là những người được yêu thương, và được thúc đẩy bởi tình yêu của Ngài, chúng ta muốn sống thánh khiết và không chỗ trách được. Vì Đức Chúa Trời đã định cho chúng ta được lập vào địa vị của những con gái và con trai hoàng gia của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã làm điều đó qua Con Ngài. Chúng ta phải trở nên đối với Ngài giống như Con Ngài. Con quý giá thế nào đối với Cha, thì chúng ta cũng phải trở nên quý giá thế ấy đối với Ngài. **Cho chính Ngài**, cho tấm lòng Ngài. Vì Ngài vui thích điều đó. Vì điều đó đẹp lòng Ngài. Vì Ngài là tình yêu tự hiến dâng. Ngài đã nhận chúng ta vào sự thông công của gia đình thiên thượng của Ngài.

Việc chúng ta không xứng đáng mà được nhận làm con trai và con gái của Đức Chúa Trời làm cho ân điển của Đức Chúa Trời chiếu sáng rực rỡ nhất. Chúng ta được đặt để ca ngợi ân điển vinh hiển của Ngài. Vì chỉ bởi ân điển mà chúng ta trở nên như vậy. Trong Con yêu dấu của Ngài, Ngài đã làm cho chúng ta xứng hợp với điều đó. Ngài ban cho chúng ta cùng một tình yêu như Ngài ban cho Con Ngài.

Sự ban ân, sự cứu chuộc, sự tha thứ 1:6-8

Nhưng chúng ta không xứng đáng. Trước hết, phải có điều gì đó xảy ra với chúng ta. Tự mình, chúng ta không bao giờ – nếu không có sự can thiệp đầy ân điển của Đức Chúa Trời – có thể bước vào sự thông công trong tình yêu thương của Ngài. Chúng ta cần được cứu chuộc! Chúng ta bị giam cầm và mắc tội trong tội lỗi mình. Sự cứu chuộc đến qua huyết của Chúa Giê-xu. Qua cái chết của Con yêu dấu của Ngài. Sự hy sinh của Ngài cất bỏ tội lỗi chúng ta đời đời. Giống như ngày xưa ở Ai Cập. Huyết của chiên con Lễ Vượt Qua đã đem lại sự giải phóng cho Y-sơ-ra-ên. Giờ đây Ngài đã tha cho chúng ta mọi tội lỗi và mọi sự bất tuân. Vì sự giàu có của ân điển Ngài thật lớn lao. Ngài đã để ân điển ấy tuôn tràn. Chúng ta rất cần ân điển ấy. Và cần thật nhiều ân điển. Ngài đã ban cho chúng ta sự hiểu biết về ân điển ấy, để chúng ta có thể lớn tiếng ca ngợi. Như vậy, chúng ta có thể nhận biết ân điển cứu chuộc mỗi lúc một mới mẻ và mỗi lúc một sâu sắc hơn. Nhưng Ngài đã cho chúng ta biết nhiều hơn rất nhiều so với điều vốn đã đủ cho chúng ta.

Sự mầu nhiệm của ý muốn Ngài 1:9-10

Là con trai và con gái của Ngài, chúng ta thậm chí được Ngài cho biết về kế hoạch và ý chỉ đời đời của Ngài. Ngài muốn chúng ta biết điều Ngài đã định cho thế giới này và cho cả vũ trụ. Đó không phải là một kế hoạch khẩn cấp sau khi loài người phạm tội và hư mất. Không, Đức Chúa Trời đã có ý định đời đời này từ rất lâu trước khi có sự hư mất và tội lỗi của chúng ta, và bất chấp những điều ấy. Ngày nay, ý định đời đời ấy không còn là một bí mật mà chỉ một số ít người đặc quyền mới có thể biết. Không, tất cả các con gái và con trai của Ngài đều được cho biết. Sâu thẳm trong lòng, Ngài rất vui lòng thực hiện một kế hoạch vinh hiển của tình yêu thương và phước lành cho thế giới này. Sẽ đến thời điểm khi mọi thời đại khác, vốn đã định đoạt và ghi dấu trên loài người, đều qua đi. Khi ấy mọi sự sẽ được Đấng Christ của Đức Chúa Trời làm cho đầy dẫy và ghi dấu ấn. Từ Ngài, là đầu, phước lành sẽ tuôn ra đến tận cùng trái đất. Ngài sẽ nắm quyền dẫn dắt. Hiệp nhất trong Ngài mọi điều đã bị chia cắt trong hỗn loạn. Ngài sẽ đem mọi sự trở về đúng chỗ của nó. Nối kết lại những gì thuộc về nhau. Điều đó có nghĩa là sự giải cứu cho cả vũ trụ. Ngài sẽ hiệp nhất trời và đất qua sự hiện diện hữu hình của Ngài. Một Ê-đen mới và tốt đẹp hơn, lan rộng khắp trái đất, sẽ làm người ta quên đi mọi điều đã từng có.

Phần cơ nghiệp của chúng ta trong vương quốc đời đời của Đấng Christ 1:11-12

Trong Đấng Christ, là con trai và con gái hoàng gia của Đức Chúa Trời, chúng ta cũng đã được lập làm người thừa kế của Đức Chúa Trời. Như xưa kia mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên đã nhận được phần cơ nghiệp trong xứ Ca-na-an bằng cách bắt thăm, thì cơ nghiệp lớn lao, thiên thượng này, một tài sản đời đời, đã được chia cho chúng ta trong Đấng Christ. Chính Đức Chúa Trời đã định trước cho chúng ta được cùng trải nghiệm thời kỳ trọn vẹn vinh hiển ấy. Thời kỳ mà mọi sự đều hướng đến. Chúng ta sẽ được hiệp làm một với Đấng Christ. Chúng ta được tôn quý để chia sẻ chỗ danh dự của Ngài. Khi Ngài làm đầu trên muôn vật. Bằng cách ấy, Đức Chúa Trời có niềm vui và sự vui lòng còn lớn hơn cả chúng ta. Điều đó ca ngợi sự vinh hiển và ân điển của Ngài ngay từ bây giờ, nhưng càng hơn thế nữa khi ngày ấy đến. Thật vậy, Ngài đã ban tặng cho chính mình khi Ngài đem chúng ta đến với Ngài, trong Đấng Christ.

Sứ điệp này đã đến với chúng ta thế nào 1:13-14

Chúng tôi, người Do Thái, là những người vốn đã chờ đợi và trông mong Đấng Mê-si-a, đã nhận được cơ nghiệp này. Nhưng ngày nay điều đó cũng dành cho anh em, các dân tộc trên khắp đất. Anh em đã gặp lẽ thật về Đức Chúa Trời thật và hằng sống trong Tin Lành. Đó là tin vui về sự giải cứu và sự cứu chuộc trong Chúa Giê-xu Christ. Anh em đã tiếp nhận và tin Tin Lành ấy. Đức Chúa Trời đã đáp lại đức tin của anh em. Ngài đã nhận anh em làm sở hữu của Ngài. Và Ngài đã đóng ấn sở hữu ấy một cách chắc chắn. Ấn ấy là Đức Thánh Linh. Ngài đã được hứa ban cho chúng ta qua các nhà tiên tri và qua Chúa Giê-xu. Đức Thánh Linh là của cầm quý giá nhất và chắc chắn nhất của Đức Chúa Trời cho cơ nghiệp lớn lao mà tôi vừa nói đến. Như thể Đức Chúa Trời cần phải bảo đảm tương lai của chúng ta theo cách này. Ngài thật nhân từ biết bao. Giống như một vật thế chấp, nhờ đó ngày nay chúng ta có sự chắc chắn sẽ ở với Đấng Christ trong thế giới tương lai. Sự chắc chắn rằng một ngày kia chúng ta sẽ nhận cơ nghiệp chính đáng của mình, là con trai và con gái của Đức Chúa Trời, trong sự sống đời đời. Khi chương trình cứu rỗi vô cùng nhân ái của Đức Chúa Trời được thành tựu, điều đó trước hết và trên hết phục vụ cho sự tôn vinh, sự ca ngợi và sự vui lòng của chính Ngài. Mọi sự đã xảy ra từ Ngài, bởi Ngài và cho Ngài.

Lời cầu thay của Phao-lô 1:15-16

Tôi đã nghe về đức tin sống động mà anh em đang sống. Và về tình yêu thương trọn vẹn anh em dành cho tất cả các thánh đồ, cho tất cả các con gái và con trai của Đức Chúa Trời. Tôi rất vui về điều đó, và đó cũng là ước muốn của tôi cho tất cả các cộng đồng tín hữu đã hình thành qua sự rao giảng của tôi. Mỗi ngày tôi cảm tạ Đức Chúa Trời về anh em trong những lời cầu nguyện của tôi. Tôi cầu nguyện cho anh em, cũng như cho tất cả những người khác.

Cầu nguyện để nhận biết Đức Chúa Trời 1:17

Đặc biệt, tôi cầu nguyện để anh em nhận biết Đức Chúa Trời. Để qua Thánh Linh, Ngài ban cho anh em được nhận biết **chính Ngài**. Và ngày càng hiểu thêm. Hãy nhận biết Đức Chúa Trời của chúng ta! Ngài là ai và là gì đối với riêng anh em. Vì Ngài là Đức Chúa Trời của Chúa Giê-xu Christ chúng ta, là Cha vinh hiển. Kế hoạch vinh hiển mà tôi đang nói xuất phát từ Ngài. Ngài là nguồn gốc của mọi điều tốt lành và vinh hiển đã đến với chúng ta dù chúng ta không xứng đáng. Chúng ta phải nhận biết Đức Chúa Trời này trước hết và trên hết. Ngài hoàn toàn khác với mọi thần mà anh em đã biết. Hãy nhận biết Ngài trong cả bản thể, sự giàu có và sự vinh hiển của Ngài. Nhất là hãy nhận biết Ngài nơi Chúa Giê-xu. Ngài là hình ảnh của Đức Chúa Trời. Thánh Linh sẽ bày tỏ Đức Chúa Trời cho chúng ta, cho chúng ta thấy sự vinh hiển của Ngài, và làm cho Đấng Hằng Hữu được tôn cao trong lòng chúng ta. Không có Thánh Linh, chúng ta sẽ không nhận biết Đức Chúa Trời. Khi Thánh Linh bày tỏ, đó là để chúng ta vui mừng và thờ phượng Đức Chúa Trời.

Nhận biết sự trông cậy 1:18

Như vậy anh em sẽ được soi sáng và thấy bằng con mắt của lòng, bằng cái nhìn của người bề trong, sự cao cả của Đức Chúa Trời trong Đấng Christ. Qua Thánh Linh của Đức Chúa Trời và trong đức tin. Khi ấy, chúng ta thấy rõ Đức Chúa Trời đã gọi chúng ta để làm gì. Đích đến của chúng ta vinh hiển biết bao. Sự trông cậy của chúng ta lớn lao biết bao. Trong Thế Giới Mới của Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ được hiệp làm một với Đấng Christ, là đầu. Không chỉ chúng ta là người thừa kế của Đức Chúa Trời, mà chính Đức Chúa Trời cũng sở hữu cơ nghiệp này. Đó là tài sản hoàn toàn riêng của Ngài, như thể Ngài cũng là một người nhận được cơ nghiệp. Và vui mừng vì điều đó. Chúng ta, các thánh đồ, các con gái và con trai của Ngài, là cơ nghiệp của Ngài. Đó quả là một cơ nghiệp chung. Lớn lao đến nghẹt thở trước sự vinh hiển và sự giàu có của Đức Chúa Trời, Đấng làm cho cơ nghiệp này được trọn vẹn.

Quyền năng của Đức Chúa Trời được bày tỏ trên chúng ta và trên Đấng Christ 1:19-20

Tôi cũng cầu nguyện để anh em nhận biết quyền năng của Đức Chúa Trời, đã hành động trên anh em và luôn sẵn có cho anh em. Quyền năng và sức mạnh của Đức Chúa Trời, mà bởi đó Ngài đã gọi vũ trụ từ hư không vào hiện hữu, sẽ được triển khai mạnh mẽ trên chúng ta khi chúng ta nhận cơ nghiệp mình và sống trong đó đời đời. Sự vận dụng quyền năng thần thượng mà Đức Chúa Trời dùng cho chúng ta đã một lần được thấy rõ. Quyền năng ấy đã hành động với tất cả sức mạnh của nó khi Đức Chúa Trời giật Đấng Christ của Ngài ra khỏi cái chết nhục nhã trên thập tự giá và khiến Ngài sống lại. Và đặt Ngài trên muôn vật, bên hữu Ngài, trên ngai Ngài, trong thế giới thiên thượng. Là con người đã sống lại và được tôn vinh, ở chỗ danh dự cao nhất này, Ngài khải hoàn trên mọi quyền cai trị và thế lực thuộc linh của thế giới thiên thượng vô hình. Chúng đòi chỗ ấy cho chính mình, nhưng chỗ ấy chỉ thuộc về một Đấng: Đấng Mê-si-a. Điều này nay đã được an bài cho mọi thời đại và sẽ mãi mãi như vậy. Các quyền lực gian ác, thù nghịch Đức Chúa Trời đã bị đánh bại. Chúng run sợ trước Ngài. Đấng Christ lớn hơn và muôn vật đều phục dưới Ngài. Như vậy, Ngài là đầu, là Đấng trị vì và cai trị trên muôn vật. Ngay bây giờ, và như tôi đã viết, một ngày kia mọi người sẽ thấy.

Hội Thánh và Đấng Christ – đầu và thân được hiệp nhất trọn vẹn 1:21-23

Thật lớn lao và phước hạnh biết bao, người ta khó dám tin, rằng Đức Chúa Trời đã ban Đấng Christ cao cả này làm đầu cho Hội Thánh. Cộng đồng các tín hữu, Hội Thánh trên toàn thế giới, là thân thể Ngài. Là đầu, Đấng Christ là Đấng chu cấp và Đấng bảo vệ. Cả hai là một cơ thể thuộc linh, có thật và trọn vẹn. Hữu hình trong thế gian. Hơn thế nữa: Như vậy, ngay cả chính Đấng Christ, trong sự hiệp nhất này với Hội Thánh Ngài, cũng được trọn vẹn và đạt đến sự đầy đủ. Đấng Christ, là đầu, được hiệp nhất với Hội Thánh Ngài gồm mọi người theo Chúa Giê-xu, trong sự hiệp nhất này sẽ làm cho mọi sự, đến từng ngóc ngách của vũ trụ, được đầy dẫy sự vinh hiển của Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Trời đã tìm thấy chúng ta trong tình trạng nào 2:1-3

Sự bày tỏ quyền năng của Đức Chúa Trời không phải chỉ đến khi anh em nhận cơ nghiệp tương lai mới được thấy. Điều đó đã cần thiết ngay từ lúc khởi đầu câu chuyện của Đức Chúa Trời với từng người trong anh em. Vì trong mối quan hệ với Đức Chúa Trời, anh em như đã **chết**. Quay lưng lại với Ngài, anh em sống cuộc đời riêng của mình. Không vâng lời Ngài trong nhiều tội lỗi. Anh em đã bị tách rời, phải, như bị cắt đứt, khỏi Đức Chúa Trời thật và hằng sống. Không có Đức Chúa Trời, anh em bị phó cho **kẻ cai trị vô hình của sự tối tăm**. Anh em không biết điều đó. Anh em tưởng mình được tự do. Kẻ cai trị đầy quyền lực này cùng các thiên sứ của nó tác động và thậm chí thống trị thế giới loài người. Nó gây ảnh hưởng trên mọi thời kỳ của lịch sử thế giới. Nó thực dân hóa con người, để họ quên Đức Chúa Trời thật và không vâng lời Ngài. Tất cả chúng ta đều là con của sự bội nghịch. Chúng ta yêu thích sự bất tuân và tội lỗi. Tất cả chúng ta đều thuộc về xã hội xa cách Đức Chúa Trời và bị Sa-tan thao túng ấy. Tuy vậy, chúng ta vẫn phải tự chịu trách nhiệm về việc mình làm. Hễ có cơ hội, chúng ta đã hết lòng buông theo những ham muốn và đam mê tội lỗi. Mọi sự trong đời chúng ta đều xoay quanh việc làm sao để tự khẳng định bản thân. Chúng ta đã chộp lấy mọi thứ có thể chộp được. Chúng ta tưởng mình tự do, nhưng thật ra bị giam cầm trong tội lỗi mình. Chúng ta hít thở tinh thần của thế gian, nhưng sống mà như chết. Đó là bản chất của chúng ta, bản chất mà chúng ta đã mang khi sinh ra. Trong mắt Đức Chúa Trời, một đời sống như thế chỉ đáng chịu cơn thịnh nộ của Ngài.

Tình yêu thương của Đức Chúa Trời không gì ngăn cản được và làm cho điều không thể thành có thể 2:4-7

Nhưng Đức Chúa Trời này đã gặp chúng ta hoàn toàn khác với điều chúng ta đáng nhận! Ngài đầy lòng thương xót không thể hiểu thấu đối với chúng ta, vì Ngài – hoàn toàn khác với Sa-tan cùng các đầy tớ của nó và mọi thần của thế gian – là Đức Chúa Trời của tình yêu thương! Ngài thấy tình cảnh vô vọng của chúng ta, tình cảnh mà chúng ta không bao giờ tự mình thoát ra được. Và cũng chẳng muốn thoát ra. **Đức Chúa Trời đã can thiệp – Ngài đã thật sự yêu chúng ta.** Đã giải thoát chúng ta khỏi sự hư mất ấy. Ngài đã yêu chúng ta đến mức kéo chúng ta ra khỏi ngục tù tội lỗi này. Vì chúng ta đã chết về phần thuộc linh trong những sự vi phạm của mình. Chúng ta đã bị tách rời và ở xa Ngài. Hoàn toàn bị cắt đứt khỏi nguồn sự sống của Đức Chúa Trời. Nhưng Đức Chúa Trời đã giải thoát chúng ta khỏi ngục tù của sự chết này. Ngài đã giật chúng ta ra, bằng cách khiến chúng ta cùng với Đấng Mê-si-a sống lại từ cái chết tự nguyện của Ngài và được sống. Quyền năng của Đức Chúa Trời đã hành động trên Đấng Christ mạnh mẽ đến nỗi đã phóng chúng ta cùng với Ngài vào sự sống. Như vậy chúng ta đã bước vào một mối quan hệ sống mới và có thật với Ngài. Đó là sự cứu rỗi thật và sự giải thoát khỏi tình trạng hư mất vô vọng! Số phận chúng ta đã được định đoạt, nhưng lòng nhân từ vô hạn của Đức Chúa Trời tạo nên sự khác biệt giải phóng. Ân điển không xứng đáng là như thế! Đức Chúa Trời của chúng ta là như thế! Nhưng sự cứu rỗi còn lớn hơn và vươn xa hơn điều chúng ta từng có thể hình dung! Đức Chúa Trời đã gắn bó chúng ta chặt chẽ với Đấng Mê-si-a đến nỗi chúng ta không chỉ được sống lại với Ngài ra khỏi sự chết thuộc linh của mình. Chúng ta thậm chí đã cùng Ngài thăng lên **thế giới thiên thượng**, nơi Ngài được ngồi bên hữu Đức Chúa Trời. Ở đó, trong Đấng Christ, chúng ta được cùng ngồi và được yên nghỉ trong sự hiện diện của Đức Chúa Trời. Trong Đấng Christ, Đức Chúa Trời đã đem chúng ta đến với chính Ngài, vào lòng Ngài. Điều đó ngay bây giờ đã là hiện thực. Là sự thật trong đời sống hằng ngày của chúng ta. Với sự hiểu biết ấy, trong địa vị là những con gái và con trai hoàng gia của Đức Chúa Trời, giờ đây chúng ta

sống cho Đức Chúa Trời. Như vậy chúng ta đã được dời vào lãnh vực của Đấng Chiến Thắng thiên thượng. Một ngày kia, địa vị này sẽ không còn chỉ được sống bằng đức tin. Một ngày kia nó sẽ trở nên hữu hình trong sự sống lại. Khi chúng ta nhận được một thân thể vinh hiển mới. Từ chỗ thiên thượng này, chúng ta sẽ bước vào Thế Giới Mới của Đức Chúa Trời, vào vương quốc đời đời của Chúa Giê-xu chúng ta. Và ở đó, trong Đấng Christ, nhận thêm nhiều món quà ân điển nữa. Đức Chúa Trời thật giàu ân điển và lòng nhân từ đối với chúng ta! **Cho hôm nay và ngày mai.** Ân điển ấy cũng sẽ không bao giờ chấm dứt đối với chúng ta trong thời gian sắp đến và trong cõi đời đời.

Ân điển không xứng đáng làm cho chúng ta thành kiệt tác của Đức Chúa Trời 2:8-10

Toàn bộ cuộc giải cứu này của Đức Chúa Trời là ân điển không xứng đáng! Chúng ta chẳng góp phần gì vào đó. Chúng ta chỉ có thể tin và tin cậy Đức Chúa Trời và Đấng Christ, như chúng ta đã nghe trong Tin Lành. **Sự cứu rỗi lớn lao của Đức Chúa Trời là sự thành tín của Ngài, là ân tứ và món quà của Ngài!** Tôi không thể nhấn mạnh điều này cho đủ! Ngày ấy chúng ta chẳng hề muốn điều đó, cũng chẳng làm được điều gì mà Đức Chúa Trời có thể dùng đến. Mọi sự ca ngợi và mọi sự tôn vinh chỉ thuộc về một mình Đức Chúa Trời! Giờ đây chúng ta là kiệt tác của Ngài, là sự sáng tạo mới của Ngài trong Đấng Christ! Lúc ban đầu, loài người được dựng nên để sinh sản và thêm nhiều. Cũng vậy, giờ đây, là những con người mới của Đức Chúa Trời, chúng ta cũng được phép làm cho các việc lành thêm nhiều. Trong điều đó, chúng ta phải sinh hoa kết quả. Những việc lành chúng ta làm, Đức Chúa Trời đã chuẩn bị sẵn. Chúng nằm trước chân chúng ta và chờ được thực hiện. Điều tốt lành Đức Chúa Trời đã làm cho chúng ta, giờ đây chúng ta có thể trao lại cho người khác. Để người ta được phước và Đức Chúa Trời được tôn vinh. Chỉ một mình Ngài!

Những người ở gần và những người ở xa – cả hai được hòa giải và được dẫn đến với Đức Chúa Trời 2:11-16

Đừng bao giờ quên anh em, các dân tộc, đã đến từ đâu. Anh em đã ở xa Đức Chúa Trời biết bao. Theo cách nhìn của Y-sơ-ra-ên, anh em bị gọi là kẻ không chịu cắt bì. Y-sơ-ra-ên là dân giao ước của Đức Chúa Trời, được ban cho ấn của giao ước là phép cắt bì. Anh em đã sống mà không trông đợi Đấng Mê-si-a. Anh em chẳng có hy vọng, cũng chẳng có quyền gì nơi Ngài. Anh em hoàn toàn không có lối vào quyền công dân của Y-sơ-ra-ên. Các giao ước mà qua đó Đức Chúa Trời đã gắn bó với dân Y-sơ-ra-ên của Ngài, và những lời hứa tuyệt vời mà Ngài đã ban cho dân thuộc riêng về Ngài, đều không dành cho anh em. **Tóm lại: Anh em đã hư mất, không còn hy vọng.** Không một tia hy vọng, phải, không có Đức Chúa Trời thật của Y-sơ-ra-ên, lạc lối giữa thế giới của các dân tộc. Chính anh em không nhận ra như vậy, nhưng đó là sự thật. Nhưng giờ đây đã xảy ra một điều mà chúng tôi, người Do Thái, không ngờ tới, và đối với mọi người là điều không xứng đáng và bất ngờ. Anh em, các dân tộc, đã được đem từ chỗ xa cách Đức Chúa Trời, qua Đấng Christ, vào thẳng sự hiện diện trực tiếp của Đức Chúa Trời. Chỉ nhờ huyết của Đấng Mê-si-a mà điều đó mới có thể xảy ra. Ngài là Shalom của chúng ta! Ngài là sự bình an giữa chúng tôi, Y-sơ-ra-ên, và các dân tộc. Ngài đã phá đổ sự ngăn cách, bức tường giữa chúng ta. Ngài làm điều đó bằng cách trở nên người và làm cho các luật lệ tạo nên sự ngăn cách và bức tường ấy mất hiệu lực. Ngài muốn hiệp nhất hai bên này, Y-sơ-ra-ên và các dân tộc, trong sự bình an. Ngài thậm chí muốn tạo dựng họ trong chính Ngài thành một con người hoàn toàn mới. **Tất cả chúng ta cùng nhau giờ đây đã trở thành một con người mới ấy.** Không chỉ từng cá nhân là đáng kể, mà là điều chung của tất cả. Ngài, Chúa Giê-xu, đã hiệp nhất hai bên thành một thân thể và hòa giải họ với nhau. Và đã hòa giải cả hai cùng nhau với Đức Chúa Trời. Ngài đã lập nên sự bình an. Và anh em có biết Ngài đã làm điều đó thế nào không? Với sự dấn thân nào và với giá nào? Bằng thập tự giá khủng khiếp! Bằng những đau đớn trên thập tự giá và cái chết trên thập tự giá, Ngài đã thật sự giết chết

và tiêu diệt sự thù nghịch này. Điều gì ngăn cách giữa chúng ta và Đức Chúa Trời, Ngài đã cất bỏ trên thập tự giá.

Sứ điệp này phải được loan ra 2:17

Với sứ điệp của thập tự giá, Ngài, Đấng Mê-si-a, đang đi khắp thế giới qua các sứ giả của Ngài và qua Thánh Linh của Ngài. Mọi người đều phải được nghe. Cho anh em, những người ở xa, tức là các dân tộc, nhưng cũng cho chúng tôi, người Do Thái, những người ở gần, sự bình an bao trùm mọi sự này và sự hòa giải đều được rao giảng. **Bình an với Đức Chúa Trời và bình an với nhau!** Đó là sứ điệp của Tin Lành.

Chúng ta được mời – chúng ta mạnh dạn đến trước ngai 2:18

Anh em hãy hình dung, Đức Chúa Trời Ba Ngôi, Cha, Con và Thánh Linh, mời chúng ta, Y-sơ-ra-ên và các dân tộc, cùng nhau đến với Ngài trong sự hiện diện thiên thượng của Ngài. Đến trước mặt Đức Chúa Trời đời đời, toàn năng, thánh khiết và yêu thương. Chúng ta đến gần Ngài qua Chúa Giê-xu, bởi quyền năng và sự dẫn dắt của Đức Thánh Linh. Ngài ban năng lực và khích lệ chúng ta làm điều đó trong đức tin và trong sự tin chắc đầy vui mừng. Không chút sợ hãi. Sự sợ hãi đã tràn ngập tất cả những ai đến gần Đức Chúa Trời trong đền thờ trên đất của Ngài. Nhưng giờ đây Ngài là Cha thiên thượng của chúng ta. Ngài yêu các con trai và con gái của Ngài! Lòng Ngài rộng mở cho chúng ta.

Quê hương mới và mái nhà mới – một ngôi nhà mới 2:19-22

Nhưng mọi sự cũng đã đổi thành điều tốt nhất cho chúng ta. Anh em, các dân tộc, không còn là người xa lạ, không còn không nhà, không còn không quê hương, không còn là người hạng hai. Chúng ta đã trở thành người đồng cư và người nhà của Đức Chúa Trời. Phải, giờ đây chúng ta cũng ở cùng với các tín hữu từ Y-sơ-ra-ên trong ngôi nhà thiên thượng của Ngài, như gia đình của Ngài. Đức Chúa Trời đời đời cuối cùng đã tìm được một mái nhà lâu bền trên đất, điều Ngài đã trông mong từ ban đầu.

Ngôi nhà được xây trên nền này: trên các sứ đồ của Chúa Giê-xu và các nhà tiên tri của Ngài. Họ đứng ở khởi đầu của sự rao giảng sự cứu rỗi, họ là những người làm chứng về sự sống lại và là sứ giả của Chúa Giê-xu. Họ đã đem đến Tin Lành và sự dạy dỗ của Chúa Giê-xu Christ chúng ta. Trong ngôi nhà này, Chúa Giê-xu Christ là đá góc nhà, mọi sự đều được canh theo Ngài. **Là viên đá đỉnh vòm bảo đảm sự vững chắc.** Trong Ngài, cả ngôi nhà được canh chỉnh hoàn hảo và được ráp nối vững chắc. Dù ngôi nhà này qua Đấng Christ đã trọn vẹn rồi, nó vẫn tiếp tục lớn lên. Như một cơ thể sống. Nó lớn lên thành một đền thờ thánh trong Chúa. Trong đó, không ai khác hơn chính Đức Chúa Trời Ba Ngôi ngự. Anh em, các dân tộc, giờ đây cũng thuộc về đó. Với chúng tôi từ Y-sơ-ra-ên, điều đó đã bắt đầu tại Giê-ru-sa-lem vào Lễ Ngũ Tuần. Và không lâu sau, anh em cũng đã trở thành những viên đá sống của công trình xây dựng thần thượng này. Bởi Đức Thánh Linh, Đấng xây dựng tất cả chúng ta cùng nhau thành nơi ngự này của Đức Chúa Trời. Cùng nhau, chúng ta đã trở thành nơi Đức Chúa Trời cư ngụ. Xưa kia đó là một đền thờ bằng đá. Ở một nơi duy nhất. Giờ đây đền thờ của Ngài trải rộng khắp trái đất. Khắp nơi, mỗi ngày, những hòn đá sống được xây vào đền thờ của Ngài. Bức tường ngăn cách đã bị phá đổ – giờ đây đền thờ đang được xây.

Sự mầu nhiệm của Đấng Christ được bày tỏ và được Phao-lô rao giảng 3:1-7

Tôi, Phao-lô, viết cho anh em từ trong tù. Nhưng tôi không phải là tù nhân của người La Mã, dù trông có vẻ như vậy. Tôi là và mãi vẫn là tù nhân của Chúa Giê-xu Christ của tôi. Ngài định đoạt mọi sự. Từng ngày trong đời tôi. Vì anh em, các dân tộc, mà tôi ở trong tù. Vì những người đồng hương Do Thái của tôi, là những người không chịu nổi khi anh em, các dân tộc, giờ đây trở thành con trai và con gái của Đức Chúa Trời. Nhưng Đấng Christ đã giao cho tôi nhiệm vụ rao giảng ân điển của Đức Chúa Trời cho anh em, là những người đã bị vướng mắc trong sự tối tăm của việc thờ thần tượng. Tôi không tự nghĩ ra tất cả những điều này. Điều đó đã được bày tỏ cho tôi một cách siêu nhiên. Sự mầu nhiệm về ân điển của Đức Chúa Trời này giờ đây không còn là điều bí mật nữa. Tôi vừa mô tả nó cho anh em bằng vài lời. Đó là sự mầu nhiệm của Đấng Christ, vốn bị giấu kín với mọi người. Kể cả với chúng tôi, dân cũ của Ngài là Y-sơ-ra-ên. Nhưng giờ đây Thánh Linh của Đức Chúa Trời đã bày tỏ trọn vẹn điều đó cho các sứ đồ và các nhà tiên tri của Chúa Giê-xu Christ. Giờ đây họ biết điều đó và mạnh dạn rao giảng Đấng Christ và ân điển của Ngài. Như vậy tất cả chúng ta đều có thể biết điều xưa kia bị giấu kín trong sự mầu nhiệm này: Rằng chúng ta, những người từ các dân tộc, là người đồng thừa kế của Đức Chúa Trời; rằng chúng ta, những người từ các dân tộc, được hiệp vào thân thể của Đấng Christ, là Hội Thánh Ngài; rằng giờ đây chúng ta, những người từ các dân tộc, cũng được dự phần vào những lời hứa mà Y-sơ-ra-ên đã nhận từ lâu. Mọi điều giờ đây chúng ta cùng sở hữu, chúng ta chỉ có trong Chúa Giê-xu Christ. Trong Ngài và qua Ngài, Đức Chúa Trời đã giải thoát chúng ta và ban cho chúng ta dư dật. **Tin Lành là sứ điệp duy nhất và đáng tin cậy về sự mầu nhiệm của Đấng Christ.** Anh em đã tin nhận Tin Lành ấy. Tôi là đầy tớ của Tin Lành này và tôi dốc hết sức cho Tin Lành. Đó là ân tứ của Đức Chúa Trời, một món quà không xứng đáng, khi tôi được kể là xứng đáng làm đầy tớ của Tin Lành. Tôi được làm điều đó nhờ quyền năng của Ngài đang hành động trong tôi. Tôi muốn trung

tín hoàn thành sứ mạng được sai phái này cho đến ngày cuối cùng của đời tôi.

Sự mầu nhiệm đã được bày tỏ để được rao giảng cho cả thế gian 3:8-13

Tôi thật sự thấy mình là thánh đồ hèn mọn nhất và rốt hết, khi nghĩ đến quá khứ của mình. Tôi không thể tự hào gì về sứ mạng lớn lao này. **Tôi phải rao giảng cho anh em, các dân tộc, cho đến tận cùng thế giới, sự giàu có không dò lường được của Đấng Christ.** Qua sự rao giảng của tôi, càng nhiều người nghe càng tốt sẽ được soi sáng về sự mầu nhiệm này. Họ phải nhận biết Đức Chúa Trời đã vén mở nó đúng thời điểm của Ngài thế nào. Và giờ đây làm cho mọi người đều tiếp cận được qua Tin Lành. Trước mọi thời gian, đó là niềm khao khát của tấm lòng yêu thương của Ngài. Nhưng nó vẫn bị giấu kín cho đến khi Đấng Christ đến. Nó đến từ Đức Chúa Trời, Đấng đã tạo dựng muôn vật. Qua đó, không còn chút nghi ngờ nào về việc chúng ta đang đối diện với Đức Chúa Trời nào: Không phải một vị thần nào đó do con người nghĩ ra. Không, mà là Đấng đời đời, Đấng không có khởi đầu, nhưng chính Ngài đã ban khởi đầu cho muôn vật. Ngài là tác giả của sự mầu nhiệm này. Nó liên quan đến mọi vật được tạo dựng. Ngài sẽ làm cho nó đầy dẫy sự vinh hiển của Ngài. Đức Chúa Trời có lời sau cùng. Không phải các quyền cai trị, các thế lực và các vua chúa của thế giới thiên thượng vô hình. Chúng muốn chiếm hữu mọi vật được tạo dựng cho riêng mình. Và thao túng, hủy hoại con người. Các thế lực thù nghịch vô hình cũng là tạo vật của Đức Chúa Trời và xưa kia từng thuộc về gia đình thiên thượng của Ngài. Nhưng nhiều kẻ trong số chúng đã phản nghịch Ngài. Giờ đây, qua Hội Thánh đã được cứu chuộc và giải phóng, gồm người Do Thái và các dân tộc, sự khôn ngoan sâu nhiệm của Đức Chúa Trời về sự cứu chuộc được bày tỏ ra cho chúng. Bối rối, các thế lực này phải ghi nhận rằng chúng đã không nhận biết, cũng không thể ngăn cản ý định đời đời của Đức Chúa Trời, ý định mà Ngài đã thực hiện trong Đấng Christ, là Chúa của các chúa. Chúng phải đứng nhìn những con người, vốn cũng như chúng bị vướng mắc trong tội lỗi, giờ đây được nhận chỗ của mình trong gia đình của Đức Chúa Trời. Trong Đấng Christ, Đấng đã thăng thiên và được tôn vinh, chúng ta có sự tin chắc đầy vui mừng và trọn quyền đến đối diện với Đức Chúa Trời vinh hiển này trong

đức tin. Đến trước ngai thiên thượng của Ngài. Ngai ấy chỉ cách chúng ta một lần quỳ gối, vì chúng ta đã được dời vào thế giới thiên thượng. Ở bất cứ nơi nào chúng ta cũng có thể đến gần ngai này – nó chỉ cách một bước chân. Các thế lực ấy cũng phải ghi nhận điều này. Chúng không còn được bước vào sự hiện diện của Đấng Tạo Hóa của chúng nữa.

Anh em đừng nản lòng vì hoàn cảnh khó khăn của tôi trong tù và trong sự bắt bớ. Suy cho cùng, điều đó chỉ xảy ra vì tôi rao giảng cho anh em sự mầu nhiệm và sự giàu có của Đấng Christ. Và đặc ân được mạnh dạn đến gần Đức Chúa Trời. Hãy nhớ rằng anh em được phước biết bao qua chức vụ của tôi, là lý do khiến tôi đang bị xiềng xích ở đây.

Cầu thay để có sức mạnh thuộc linh, để Đấng Christ ngự trong lòng và để nhận biết tình yêu thương của Ngài 3:14-19

Bất chấp mọi điều xảy đến với tôi, tôi không ngừng cầu nguyện cho anh em. Quỳ gối trước mặt Cha. Là Đấng Tạo Hóa, Ngài ban tên cho mọi loài, cả cho các gia đình thiên thượng, tức các thiên sứ, lẫn cho loài người chúng ta. Ngài – là Đấng Tạo Hóa – ở trên muôn vật. Vì thế Ngài là địa chỉ đầu tiên và duy nhất cho những lời cầu nguyện của chúng ta.

Tôi cầu xin Ngài cách cụ thể để tất cả anh em nhận được **sức mạnh** của Ngài. Nhiều sức mạnh thuộc linh như Ngài giàu có về sự vinh hiển. Nguyện Thánh Linh Ngài không ngừng tuôn đổ sức mạnh thần thượng này vào con người bề trong của chúng ta. Và gia tăng nó trong linh hồn chúng ta.

Như vậy, qua công việc của Thánh Linh của Đức Chúa Trời, **Đấng Christ** có thể **có chỗ** trong lòng anh em, trong nơi sâu thẳm nhất của anh em, trong tư tưởng anh em. Nhiều tiếng nói và nhiều thứ không ngừng muốn chiếm chỗ trong lòng anh em. Hãy luôn để Ngài đứng hàng đầu.

Như vậy anh em sẽ được đâm rễ và neo chặt vững vàng trong **tình yêu thương** của Ngài. Một tình yêu được đón nhận với lòng biết ơn, nhưng cũng được trao đi mỗi ngày, gắn kết anh em với tất cả các thánh đồ, với tất cả những người được biệt riêng cho Đức Chúa Trời.

Đặc biệt khi ở cùng nhau, trong sự thông công, tại nhiều nơi mà môn đồ của Chúa Giê-xu nhóm lại, chúng ta thấu hiểu bề rộng, bề dài, bề cao và bề sâu, toàn bộ không gian của ý định đời đời của Đức Chúa Trời. Hãy luôn luôn đặt kế hoạch đời đời này của Đức Chúa Trời trước mắt mình. Kế hoạch ấy được đầy dẫy **tình yêu thương của Đấng Christ**, vô hạn và lớn lao không gì sánh được. Chính tình yêu của Ngài mới làm cho tất cả điều này có thể xảy ra. Tình yêu này của Đấng Christ lớn hơn điều chúng ta có thể hiểu được. Tình yêu ấy có thể nhiều lần chạm sâu vào lòng chúng ta, làm chúng ta xúc động và dẫn chúng ta vào sự thờ phượng. Hãy tìm hiểu và yêu mến ý định lớn lao này. Không làm như vậy thì thật đáng hổ thẹn cho những con gái và con trai của Đức Chúa Trời. Vì chỉ như vậy chúng ta mới được đầy dẫy và

tràn đầy Đấng Christ và chính Đức Chúa Trời. **Điều đó ngay bây giờ đã là một phần của thiên đàng trên đất.**

Mọi sự tôn vinh thuộc về Đấng Toàn Năng, Đấng hành động trên chúng ta – từ dân của Ngài 3:20-21

Thật là một Đức Chúa Trời lạ lùng! Một Đấng có thể làm mọi sự. Và còn nhiều hơn rất nhiều so với điều chúng ta nghĩ và hoạch định, hy vọng hay cầu xin. Bởi quyền năng của Ngài đang hành động trong chúng ta. Hôm nay và cho đến đời đời. Nguyện mọi sự tôn vinh và vinh hiển thuộc về Ngài. Chúng con chỉ có thể ca ngợi mà công nhận và thờ phượng sự vinh hiển mà Chúa, ôi Đức Chúa Trời, đang có. Giữa Hội Thánh của Chúa, trong nhà của Chúa, nơi Chúa vui lòng ngự, ở đó mọi sự tôn vinh và lòng quyến luyến, tình yêu và sự thờ phượng đều thuộc về Chúa, trong Đấng Christ: hôm nay, ngày mai, mãi mãi và đời đời. A-men.

Đến đây là hết nửa đầu của lá thư. Nửa đầu nói về việc Đức Chúa Trời đã cứu chúng ta và ban phước cho chúng ta vượt quá mọi lường. Nửa sau nói về việc Đức Chúa Trời thay đổi toàn bộ đời sống chúng ta thế nào. Chúng ta đã trở thành những con người mới nhờ sự can thiệp của Đức Chúa Trời. Và những con người mới sống thế nào, đó là điều nửa sau bàn đến. Nhiều lãnh vực của đời sống được đề cập, và cái trước với cái sau được đặt đối chiếu với nhau. Điều quan trọng là sống đúng như điều chúng ta là. Từ sự cứu rỗi và từ ân điển mà sống sự sống của Đức Chúa Trời. Cùng với các anh chị em tín hữu, những người chung quanh, người bạn đời và con cái của tôi.

Sống sự hiệp nhất đầy yêu thương, vun đắp và gìn giữ nó 4:1-3

Tôi, người tù trong Chúa Giê-xu, khích lệ anh em để tiếng gọi vinh hiển của Đức Chúa Trời được phản chiếu rõ ràng trong đời sống hằng ngày của anh em. Ngài đã làm cho anh em trở nên điều anh em hiện là trong Đấng Christ. Tôi vừa mô tả điều đó trong thư của tôi. Đức Chúa Trời đã gọi chúng ta qua Tin Lành. Đời sống anh em phải hoàn toàn phù hợp với tiếng gọi vinh hiển này của Đức Chúa Trời. Và điều đó không có nghĩa gì khác hơn là sống như Chúa Giê-xu đã sống. Hãy là những người bắt chước Ngài. Điều đó bao gồm việc vun đắp trong đời sống chung của anh em một cách cư xử với nhau thấm đượm sự **khiêm nhường**, sự **mềm mại** và sự **nhịn nhục**. Đừng làm ra vẻ ta đây và đừng tự cao. Đừng làm tổn thương ai, bằng lời nói cũng như bằng việc làm. Hãy cho người kia thời gian để đổi mới suy nghĩ, nếu cần. Hãy đặt mình vào hoàn cảnh của họ. Hãy chịu đựng người kia với những yếu đuối và lỗi lầm của họ bằng tình yêu thương của Đức Chúa Trời. **Chính Đức Chúa Trời cũng làm như vậy với từng người trong chúng ta.**

Điều đang nói đến không gì kém hơn là sự **hiệp nhất** của tất cả các thánh đồ. Đức Chúa Trời đã muốn sự hiệp nhất ấy và Ngài yêu nó. Tôi đã mô tả nó cho anh em ở trên. Thánh Linh của Đức Chúa Trời đã tạo nên nó. Chỉ một mình Ngài làm cho sự hiệp nhất này có thể có và có thể trải nghiệm được. Nhưng nó mong manh và dễ bị tổn thương, vì thế chúng ta phải gìn giữ và bảo vệ nó như một **kho báu quý giá**. Vì **sự hiệp nhất của Thánh Linh** là kho báu của Đức Chúa Trời. Đó là điều lòng Đức Chúa Trời khao khát, điều được neo chặt trong chính bản thể Ngài và trong ý định đời đời của Ngài. Ngài đã ban sự hiệp nhất này cho chúng ta. Đó là sự hiệp nhất hữu hình, được sống ra và thực tế của tất cả các con trai và con gái của Đức Chúa Trời. **Đó không phải là sự đồng nhất hay sự rập khuôn, không phải một sự kiện, nhưng là một quyết định gắn bó với nhau, là sự kết hợp vô điều kiện của những con người hết sức khác nhau thuộc mọi chủng tộc, mọi tầng lớp xã hội và mọi tính cách trong Chúa Giê-xu.** Vì vậy, sự hiệp làm một trong một thân xứng đáng được chúng ta dồn hết sự chú tâm và công sức. Chúng ta phải được

buộc lại với nhau bằng dây hòa bình, có thể nói là bị xích vào nhau. Chỉ như vậy, sự hiệp nhất quý báu này mới có thể được giữ gìn trong thực tế. Chúng ta phải theo đuổi sự hòa bình này, để nó không bao giờ thoát khỏi chúng ta.

Một sự hiệp nhất tuyệt vời và những cách thể hiện của nó 4:4-6

Sự hiệp nhất này của tất cả các thánh đồ, của tất cả các môn đồ, được đặt nền trên một sự hiệp nhất bảy phần. Nó lớn hơn chúng ta, nhưng chúng ta vẫn là một phần của nó. Chúng ta được đâm rễ vào trong nó. Qua chúng ta, nó trở nên hữu hình: Một thân, là con người mới, gồm tất cả các con trai và con gái trên khắp thế giới, được tạo dựng bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời.

Một Thánh Linh, Đấng nối kết – không phải nhiều thần linh gây chia rẽ.

Một sự trông cậy, hướng chúng ta về mục tiêu lớn lao, hùng tráng của Đức Chúa Trời và hiệp nhất chúng ta.

Một Chúa duy nhất là Chúa Giê-xu Christ cho mọi người, Đấng lớn hơn mọi chúa tể và mọi hoàng đế của thế gian, Đấng mà tất cả chúng ta vui lòng phục vụ.

Một đức tin hiệp nhất chúng ta, đức tin đã được rao giảng và truyền lại cho chúng ta qua các sứ đồ và các nhà tiên tri.

Một phép báp-têm là dấu hiệu nhận biết của chúng ta, trong nước, qua đó mỗi môn đồ làm chứng trước Đức Chúa Trời, trước loài người và trước các thế lực vô hình rằng Đấng Christ đã chết và sống lại, và chúng ta cùng với Ngài.

Một Đức Chúa Trời và Cha thật và hằng sống của tất cả các con trai và con gái của Đức Chúa Trời, Đấng hành động trong sự hiệp nhất này, Đấng ngự trên tất cả, hành động qua tất cả và ở trong tất cả.

Đấng Christ phân phát các ân tứ phục vụ cho sự hiệp nhất 4:7-11

Như ân điển của Đức Chúa Trời đã được ban cho tôi, Phao-lô, thì mỗi người thuộc về sự hiệp nhất của Thánh Linh này cũng đã được ban cho một ân điển đặc biệt. Với ân tứ riêng này, mỗi người phải phục vụ sự hiệp nhất ấy. Và góp phần gìn giữ nó. Bất chấp mọi sự khác biệt. Chúa Giê-xu đã được tôn vinh của chúng ta đã ban ân tứ ấy cho mỗi môn đồ, và ban cho từng người cách riêng, như Ngài trong sự khôn ngoan thần thượng của Ngài đã phân chia cho mỗi người cách thích hợp. **Tùy theo sức mỗi người có thể mang và thực hiện.**

Những ân tứ mà Đấng Christ đã phân phát cho mỗi người chúng ta là kết quả của cuộc khải hoàn vĩ đại của Ngài. Đừng bao giờ quên rằng Ngài đã ban tất cả, để chúng ta có thể nhận được ân điển này! Tôi nghĩ đến Thi Thiên 68, nói về Chúa như một chiến binh dũng mãnh, Đấng trong một cuộc chiến thuộc linh đã leo lên và chinh phục núi Ba-san, tức núi Hẹt-môn. Những kẻ thù hùng mạnh, những bò đực của Ba-san, là các thế lực tối tăm mà tôi đã nhiều lần nói đến. Chúng bị đánh bại và bị dẫn xuống làm tù binh. Chúng là chiến lợi phẩm của Ngài. Cũng vậy, qua thập tự giá trên đồi Gô-gô-tha, Đấng Christ đã đánh bại các thế lực này, là những thế lực cũng đã giam cầm anh em. **Đấng Christ đã chiến thắng và thăng lên thế giới thiên thượng trong cuộc khải hoàn.** Và từ đó, trong Thánh Linh của Ngài, Ngài đã ngự xuống vào Lễ Ngũ Tuần tại Giê-ru-sa-lem. Thánh Linh của Đấng Christ đã ngự xuống với những ân tứ dồi dào, mà Ngài phân phát và ban cho thân thể Ngài, là Hội Thánh Ngài. Cả hai, sự thăng lên và sự ngự xuống của Ngài, đều là những cuộc diễu hành khải hoàn. Ngài đã xuống đất, đến với chúng ta, để với lòng rộng rãi của một vị vua, là chiến binh chiến thắng, phân phát các ân tứ cho chúng ta. Đấng Christ, Đấng đã chết và sống lại từ cõi chết, đã thăng lên ngai thiên thượng của Đức Chúa Trời, để làm cho muôn vật đầy dẫy sự hiện diện vinh hiển của Ngài. Mọi ngóc ngách của vũ trụ, cũng như đời sống hằng ngày của chúng ta, phải và sẽ được Đấng Christ làm cho đầy dẫy.

Các ân tứ trong hành động – sự phục vụ, sự hiệp nhất, sự nhận biết, sự tăng trưởng, sự trưởng thành, lẽ thật và tình yêu thương 4:11-16

Sau khi thăng thiên, Đấng Christ có bỏ mặc Hội Thánh Ngài tự xoay xở không? Không, vì Ngài đã ban cho Hội Thánh Ngài những con người làm ân tứ. Ở đây tôi kể ra năm. Họ được Ngài ban ân tứ và trang bị để làm **sứ đồ, nhà tiên tri, người truyền giảng Tin Lành, người chăn bầy và người dạy dỗ**. Sự phục vụ và sự dấn thân của họ, với ân tứ thuộc linh siêu nhiên của họ, nhằm giúp tất cả các thánh đồ, tất cả các môn đồ, được trang bị và sẵn sàng cho sự phục vụ riêng của mình. Vì cho điều đó mà **tất cả** họ đã nhận được ân tứ của ân điển từ Đấng Christ. Mỗi người đã nhận được một ân tứ, và cùng với ân tứ là một nhiệm vụ. Ân tứ và nhiệm vụ phải được chức vụ năm phần ấy nhận ra, nâng đỡ và thúc giục.

Sự phục vụ của năm ân tứ này, cũng như sự phục vụ của tất cả những ai thuộc về sự hiệp nhất của Thánh Linh, nhằm gây dựng và gìn giữ thân thể của Đấng Christ. Bao lâu chúng ta còn ở trên đất, thân thể thuộc linh này của Đấng Christ cần sự dấn thân tích cực, hết lòng và sự tham gia của mọi bộ phận, mọi chi thể của nó. Ngay bây giờ chúng ta đã là thân thể của Đấng Christ, nhưng chúng ta cũng phải sống điều đó ra trong thực tế. Mục tiêu của sự gây dựng và sự tăng trưởng là **sự hiệp nhất trong đức tin và sự nhận biết Con Đức Chúa Trời.** Tất cả chúng ta đều đang trên đường, nhận biết từng phần. Đôi khi chúng ta thiếu hiểu biết, vô tình bám vào những niềm tin sai lầm, không nhận biết Con Đức Chúa Trời đủ rõ. Vì thế chúng ta cần những người khác với ân tứ của họ. Chúng ta phải **cùng nhau** tăng trưởng và trưởng thành. Đến sự trưởng thành trọn vẹn của một người lớn. Đó là mục tiêu đã được đặt ra. Sự trưởng thành này không gì khác hơn là sự đầy đủ của Đấng Christ.

Sự trang bị và sự tăng trưởng là cần thiết, để chúng ta không còn non nớt như trẻ con. Điều đó có nghĩa là không thể xét đoán hay đánh giá điều gì từ góc nhìn của Đức Chúa Trời. Nếu chúng ta không tiến bộ trong đức tin, chúng ta như một chiếc thuyền buồm không người lái, bị gió đẩy qua đẩy lại.

Ngọn gió của những giáo lý sai lạc và những giáo sư giả có thể cuốn phăng chúng ta đi. Những giáo lý sai lạc này không hiếm khi còn là sự lừa dối có chủ ý, được nghĩ ra như một sự sai lầm xảo quyệt, để dụ dỗ chính những người non nớt. **Vậy, đừng còn là những em bé và trẻ nhỏ nữa!**

Trái lại, hãy chân thật và giữ chặt lẽ thật. Nhưng với tình yêu thương dành cho nhau, chứ không phải với thái độ ta đây biết hơn. Phải, hãy để mọi điều anh em làm góp phần cho chúng ta lớn lên hướng về Ngài, về Đấng Christ, là đầu. Đến lượt mình, từ Ngài mà cả thân thể lớn lên, khi được trung tâm thiên thượng này chu cấp về phần thuộc linh. Qua Đấng Christ, thân thể gồm nhiều môn đồ được ráp nối và liên kết hoàn hảo. Qua các khớp thuộc linh, tức là mọi chỗ nối tiếp sức, qua cơ bắp và gân, thân thể được nâng đỡ và chu cấp. Mỗi môn đồ góp phần vào sự tăng trưởng của thân thể tùy theo ân điển mình đã nhận. Hoặc cũng có thể không, nếu người ấy giữ ân điển mình đã nhận cho riêng mình mà không trao lại. Điều mà mỗi chi thể, mỗi môn đồ, đem vào thân thể này qua sự phục vụ của mình, tạo nên sự tiến bộ và tăng trưởng của toàn thể. Chúng ta không thể thấy điều đó cách trực tiếp và trọn vẹn, vì nó trải rộng khắp trái đất, nhưng Đức Chúa Trời thấy và nắm toàn thể trong tay Ngài.

Như mọi cơ thể tự xây dựng và duy trì sự sống của mình để tăng trưởng, và làm công việc của mình, thì thân thể của Đấng Christ cũng vậy, tự gây dựng chính mình trong tình yêu thương của Đức Chúa Trời. Điều này đúng với Hội Thánh trên toàn thế giới, Hội Thánh là một thân thể duy nhất của Đấng Christ. Ngay cả khi chúng ta không thấy, hoặc chỉ thấy rất ít, thân thể ấy và sự hiệp nhất của nó.

Đời sống không có Đức Chúa Trời trông như thế nào 4:17-19

Sự tăng trưởng và trưởng thành này chỉ có thể thành công nếu anh em không còn sống như các dân tộc mà anh em từng thuộc về. Tôi nài khuyên anh em trong Chúa. Họ hoàn toàn tin chắc vào quan niệm sống vô nghĩa và hời hợt của mình, và khước từ Tin Lành. Tư tưởng và sự hiểu biết của họ về Đức Chúa Trời, và qua đó về chính mình, hoàn toàn bị tối tăm. Họ bị tách rời khỏi Đức Chúa Trời, có thể nói là chết trong tội lỗi, như tôi đã nói. Họ không biết sự sống với Đức Chúa Trời, vì thế họ thiếu tất cả. Họ không hiểu biết gì về Đức Chúa Trời, và trong điều đó, họ cứng như đá trong niềm tin của mình. Bị bê tông hóa trong ý kiến của mình. Họ hoàn toàn đóng lòng trước mọi điều đến từ Đức Chúa Trời. Hậu quả là nhiều người trong số họ đã đánh mất mọi cảm nhận về điều gì là tốt, là thích hợp, là hữu ích và là đúng. Điều còn lại cho họ, và là nơi họ tự thể hiện mình, là sự trụy lạc không kiềm chế và sự làm bại hoại mọi điều tốt lành mà Đức Chúa Trời đã ban lúc ban đầu trong công cuộc sáng tạo của Ngài. Điều mà Đức Chúa Trời xưa kia đã dựng nên để làm phước và để vui hưởng, bị bóp méo thành sự ô uế và bị tiêu thụ với lòng thèm khát và tham lam vô độ. Như vậy, các dân tộc, những người sống ít nhiều như thế, ở trong sự vô nghĩa và trống rỗng, sự vô vọng, sự trói buộc, những sự lệ thuộc và sự hư mất.

Làm sao có thể sống khác đi? 4:20-24

Chỉ Đức Chúa Trời mới có thể kéo chúng ta ra khỏi một đời sống như thế. **Thật cần phải có một sự sống lại thì mới trở thành một con người mới. Đức Chúa Trời đã làm điều đó. Trong Đấng Christ.** Khi anh em biết Đấng Christ, Ngài hoàn toàn trái ngược với điều anh em vốn là. Lẽ thật mà Chúa Giê-xu rao giảng là một điều hoàn toàn khác. Chúng ta phải học và làm theo lời Ngài. Lời và sự dạy dỗ của Ngài đã được rao giảng cho anh em ở Tiểu Á. Chúng dẫn vào một đời sống hoàn toàn khác. Đời sống cũ của chúng ta, đời sống của các dân tộc, thuộc về **người cũ** của chúng ta. Chúng ta đã lột bỏ và cởi nó ra như một chiếc áo khoác cũ, sờn rách và dơ bẩn. Người cũ này hư nát như một món hàng chóng hỏng, bởi mọi ham muốn dối trá mà nó sống trong đó. Nó đã gặt điều nó gieo. Nó trở nên giống điều nó tôn sùng và thờ lạy. Nhưng anh em không ngừng được Thánh Linh của Đức Chúa Trời làm mới lại và làm tươi tỉnh trong tư tưởng và trong toàn bộ thái độ sống của mình. Qua sự thông công của anh em với nhau và qua lời của Đấng Christ. Để anh em sống như những **con người mới**. Từ bên trong, giờ đây anh em chọn điều tốt lành. Vì xác tín. Vì anh em đã mặc lấy người mới như một chiếc áo mới mà mọi người đều có thể thấy. **Người mới này được tạo dựng bởi Đức Chúa Trời.** Chỉ vì thế mà người mới này sống hoàn toàn phù hợp với chính bản thể của Đức Chúa Trời. Đó là **lẽ thật, sự công chính và sự thánh khiết** của Ngài.

Đời sống mới trông như thế nào 4:25-32

Việc Đức Chúa Trời đã đổi mới đời sống chúng ta cách triệt để như vậy được thấy rõ trong những điều, những tình huống và những hành động nhỏ cũng như lớn. **Sự dối trá** không được còn nữa. Hãy luôn nói **thật** với người lân cận, và đừng đóng kịch với nhau. Vì chúng ta như các chi thể của một thân thể, gắn kết hữu cơ với nhau! Là anh chị em trong đức tin. Khi anh em nổi giận với người khác, hãy hết sức cẩn thận để không phạm tội. **Cơn giận** là một cảm xúc tự nhiên của con người. Nhưng thường thì, nếu không nói là phần lớn, cơn giận của chúng ta là tội lỗi, vì nó quá dữ dội, quá mức và cũng không chính đáng. Nếu anh em đã nổi giận trước mặt người lân cận, điều lẽ ra không nên có, thì nhất định hãy tìm dịp sớm nhất có thể để giải quyết điều đó và làm hòa với nhau. Nếu anh em không làm vậy, anh em mở chỗ cho ma quỷ và cho nó cơ hội gieo sự cay đắng, và rồi lại thêm nhiều cơn giận tội lỗi hơn nữa. Sự **trộm cắp** cũng không được còn nữa. Thay vì tìm cách dễ dàng mà lấy của người khác, hãy làm việc và tự mình kiếm lấy. Như vậy, đừng dùng tay mình để trộm cắp. Trái lại: Hãy dùng tay mình để chia sẻ cho những người đang rất cần và đang chịu thiếu thốn. Cũng hãy chú ý **cách anh em nói** và điều anh em nói. Điều làm nên nét riêng của con người mới là không nói những lời hư hỏng, xấu xa, gây tổn thương hay thiếu tình yêu thương. Trái lại, hãy nói những lời tốt lành, đem lại can đảm và làm cho ân điển của Đức Chúa Trời được tôn cao đối với những người nghe.

Khi anh em làm, nói hay nghĩ điều gì như người cũ của mình, thì anh em làm buồn và **xúc phạm Đức Thánh Linh** của Đức Chúa Trời. Ngài ngự trong chúng ta và muốn giúp chúng ta sống như những con người mới. Ngài là **ấn của Đức Chúa Trời** trên chúng ta. Ngài là sự bảo đảm và cam kết của chúng ta rằng chúng ta sẽ đạt đến ngày cứu chuộc – khi chúng ta nhận cơ nghiệp mình. Đức Thánh Linh này rất nhạy bén khi liên quan đến tội lỗi. Nhạy bén hơn chúng ta đôi khi nghĩ. Thật buồn biết bao khi ngay trong sự hiện diện trực tiếp của Ngài, chúng ta làm đúng điều mà Ngài muốn cất bỏ khỏi đời sống chúng ta. Vì thế, chúng ta hãy sống ra sự sống của Ngài, sự sống Ngài

đã ban cho chúng ta trong con người mới. Chúng ta phải trở nên điều chúng ta vốn là! Thánh Linh ban năng lực cho chúng ta!

Đời sống của những con người cũ với nhau thường đầy sự cay đắng, cơn thịnh nộ, cơn giận, sự la lối và những lời phỉ báng lẫn nhau. Nó đơn giản là gian ác. Giờ đây hãy đối xử với nhau hoàn toàn khác. Cả đối với họ nữa. **Hãy nhân từ, hãy bày tỏ lòng cảm thông và hãy tế nhị khi người khác trải qua đau khổ và mất mát. Giờ đây hãy luôn sẵn sàng tha thứ và bày tỏ ân điển khi anh em bị đối xử bất công.** Đó là điều lớn nhất anh em có thể làm, vì Đức Chúa Trời cũng đã tha thứ mọi sự cho anh em qua Đấng Christ. Chính anh em đã không thể bù đắp điều gì trước mặt Đức Chúa Trời, và đã hoàn toàn trông cậy vào sự tha thứ đầy ân điển của Đức Chúa Trời, như tôi đã nói. Đó là điều lớn nhất đã được ban cho anh em: Ân điển của Ngài.

Thật tốt biết bao nếu người ta nói về một Cơ Đốc nhân rằng: Giống hệt Cha – giống hệt Chúa Giê-xu 5:1-2

Anh em được Đức Chúa Trời yêu thương! Anh em là con cái Ngài! Anh em có sự sống đời đời của Ngài trong mình. Tấm lòng Ngài đập trong anh em: **Anh em phải và có thể là những người bắt chước Đức Chúa Trời của chúng ta, là Cha thiên thượng.** Điều đó được thấy rõ trước hết trong tình yêu thương của Đức Chúa Trời. Chúng ta hãy sống trong tình yêu thương. Cách chúng ta cư xử với nhau và động cơ của mọi điều chúng ta làm phải là tình yêu thương. Vì yêu chúng ta, Chúa Giê-xu Christ đã phó chính mình vào sự chết vì chúng ta, làm của lễ thay thế. Chưa bao giờ có tình yêu nào lớn hơn. Của lễ của tình yêu này là điều đẹp lòng Đức Chúa Trời. Sứ mạng đời Ngài là một của lễ dâng trọn cho Đức Chúa Trời. Của lễ ấy đã tôn kính, tôn vinh Đức Chúa Trời và làm Ngài vui mừng vượt quá mọi lường. Nơi chúng ta cũng phải và có thể như vậy!

Tình dục từ hai góc nhìn 5:3-10

Bây giờ tôi nói đến một điều phổ biến trong xã hội chúng ta, nơi anh em ở Ê-phê-sô, nhưng cũng trên khắp thế giới: **Tình dục tự do, sự buông thả tình dục, sự khiêu dâm và lòng tham.** Hãy hoàn toàn khước từ những điều đó. Ngay cả trong tư tưởng! Cả trong những cuộc trò chuyện của anh em. Lối sống tình dục tự do này chẳng liên quan gì đến tình yêu tự hiến, tự trao ban mà tôi vừa nói đến. Nó hoàn toàn trái ngược. Trong đó con người trở thành nạn nhân. Ngay cả việc đùa cợt hay pha trò về loại tình dục này, phải, ngay cả chỉ nói về nó, cũng không hợp với các thánh đồ và những người được biệt riêng cho Đức Chúa Trời. Hãy loại bỏ mọi ý nghĩ và mọi lời nói về điều đó, để đời sống trống rỗng và vô nghĩa ấy không bao giờ đuổi kịp anh em nữa. Sự hài hước và những câu đùa tế nhị không phải là tội, nhưng những câu chuyện tục tĩu về những điều đáng hổ thẹn và lời nói nhảm nhí ngu dại, trống rỗng và hời hợt thì không hợp với Nước Đức Chúa Trời. Từ lòng và tư tưởng anh em phải tuôn ra lời cảm tạ, không gì khác ngoài lòng biết ơn. **Hãy nói về những điều anh em có thể cảm tạ Đức Chúa Trời. Và rồi hãy cảm tạ Ngài!**

Anh em phải nhận biết và giữ vững điều này: Những người quan hệ tình dục tự do bên ngoài hoặc không có giao ước hôn nhân giữa người nam và người nữ, nếu không quay về và ăn năn, sẽ không bao giờ vào được Nước của Đức Chúa Trời và của Chúa Giê-xu. Họ buông theo ham muốn tình dục của mình và sống trong đó, như thể đó là thần tượng mà họ thờ lạy. Họ – trái với anh em – sẽ không có cơ nghiệp trong tương lai của Đức Chúa Trời. Vậy trong vấn đề này, đừng để mình bị kéo ra khỏi lập trường rõ ràng này của Đức Chúa Trời, như thể tất cả những điều ấy không đến nỗi tệ và không cần xem là nghiêm trọng. Họ tưởng mình được khai sáng và ở trong ánh sáng. Họ khẳng định rằng người ta không cần kiểm soát dục vọng của mình, nhưng cứ sống theo nó, và tự thể hiện bản thân. Nhưng đó là lời dối trá. **Con người tự lừa dối chính mình.** Vì Đức Chúa Trời chưa bao giờ định như vậy.

Tình dục, là món quà của Đức Chúa Trời, thật tuyệt vời và thánh khiết, và được ban cho hôn nhân. Nhưng ai buông thả chạy theo ham muốn tình dục

của mình thì hoàn toàn không vâng lời. Ngay trong đời này người ấy sẽ cảm nhận một đời sống như thế trống rỗng và cô đơn biết bao, khi người ta không sống tình yêu trong sự cam kết và chung thủy. **Cuối cùng, cơn thịnh nộ thánh khiết và công chính của Đức Chúa Trời sẽ giáng trên họ. Còn chúng ta khi ấy được nhận cơ nghiệp mình trong sự vinh hiển của Đức Chúa Trời và trong vương quyền của Ngài.**

Vậy đừng thuộc về những người này. Và đừng chia sẻ hay ủng hộ quan điểm và quan niệm sống của họ. Thời mà anh em từng sống y như vậy đã chấm dứt hẳn đối với anh em. Anh em không còn ở trong sự tối tăm nữa. Anh em – chứ không phải họ – giờ đây đã được dời vào ánh sáng thiên thượng của Đấng Christ. Giờ đây cũng hãy sống như vậy. Như những người thấy rõ, và hoàn toàn khác với những người này. Hãy khước từ lối sống của họ. Ánh sáng thiên thượng càng ngày càng sinh nhiều bông trái trong đời sống chúng ta: Lòng nhân từ, sự công chính và lẽ thật. **Giờ đây anh em hỏi điều gì đẹp lòng Chúa. Đừng hỏi trước hết điều gì đẹp lòng anh em, hay đẹp lòng những người chung quanh anh em.**

Có thể sa ngã trở lại – nhưng cũng có con đường trở về ánh sáng của Đức Chúa Trời 5:11-14

Nếu có ai trong anh em sa ngã trở lại vào những việc như thế, đừng hiệp một với những việc làm không kết quả này của sự tối tăm, bằng cách che giấu chúng trong im lặng hay thậm chí chỉ dung túng chúng. Hãy can đảm gọi đúng tên những điều này cách rõ ràng. Điều họ làm lén lút đáng hổ thẹn đến nỗi người ta không thể nói đến. Và khi anh em lên án những việc làm này, thì không phải vì đó là ý kiến riêng của anh em, nhưng vì đó là lập trường và lẽ thật của Đức Chúa Trời. Ánh sáng thánh khiết của Ngài phơi bày bản chất của những việc làm không thánh khiết này. Hãy lưu ý họ rằng điều đó chắc chắn sẽ làm hại họ. Nếu có ai trong anh em trượt vào đời sống cũ này, hãy tha thiết kêu gọi người ấy bằng những lời quen thuộc: **Hãy thức dậy**, ra khỏi giấc ngủ thuộc linh và tình trạng mơ màng của bạn. Hãy đứng dậy từ trong những người chết, vì bạn đang sống như những người không biết Đức Chúa Trời. **Thì Đấng Christ sẽ lại chiếu sáng trên bạn**, và bạn sẽ thấy chỗ của mình, là con cái Đức Chúa Trời, ở đâu.

Nguy hiểm khắp nơi – xin dạy chúng con biết đếm các ngày của mình 5:15-17

Anh em thấy đó, những mối nguy hiểm rình rập con cái Đức Chúa Trời chúng ta ở khắp nơi. Hãy xem xét kỹ cách anh em sống. Là Cơ Đốc nhân, đừng sống thiếu suy nghĩ, ngây thơ hay hời hợt. Hãy sống như những người khôn ngoan, những người xem xét chính mình và những gì mình gặp dưới ánh sáng lẽ thật của Đức Chúa Trời. Vì thời của chúng ta là xấu. Chúng ta không sống trong một vùng trung lập, nhưng sống giữa những con người trong một xã hội xa cách Đức Chúa Trời. Xã hội ấy muốn chúng ta lại thuộc về họ. Hãy chuộc lại thì giờ còn lại cho anh em. Hãy nhận ra rằng những ngày đời chúng ta đã được đếm và có giới hạn. Ý muốn của Chúa và Thầy chúng ta là Đấng Christ là điều duy nhất đáng kể. Chỉ khi làm trọn ý muốn của Ngài, chúng ta mới có thể chuộc lại thì giờ.

Được đầy dẫy Thánh Linh trong sự cùng nhau ngợi khen Đức Chúa Trời 5:18-21

Đừng say sưa và chìm đắm trong rượu. Kể cả khi anh em nhóm lại dự Tiệc Thánh. Vì qua đó thường xảy ra những tội lỗi mà tôi đã nói đến. Ai say rượu thì trở nên buông thả và đánh mất sự tỉnh táo và tự chủ. Hoặc trở nên mệt mỏi, thụ động và không làm gì. Trái lại, khi anh em nhóm lại, hãy để Thánh Linh của Đức Chúa Trời làm cho anh em đầy dẫy. **Hãy nói về sự giàu có và lời của Đấng Christ.** Phải, hãy để Thánh Linh khích lệ và làm đầy dẫy anh em với nhau và cho nhau, bằng cách cùng nhau hết lòng ca hát và reo mừng cho Chúa. Và hãy chơi các nhạc cụ của anh em. **Nguyện sự ngợi khen bằng Thi Thiên và các bài ca thiêng liêng làm cho chúng ta đầy dẫy Đấng Christ và niềm vui của thiên đàng.** Phải, hãy luôn luôn, trong mọi dịp, trong lòng mình nhưng cũng nói lớn tiếng, cảm tạ Đức Chúa Trời của chúng ta trong danh Chúa Giê-xu. Đó chẳng phải là lời đáp duy nhất xứng đáng khi người ta đã kinh nghiệm ân điển của Đức Chúa Trời và trải nghiệm ân điển ấy mỗi ngày sao? Trong mọi điều đó, tất cả anh em hãy **thuận phục** nhau trong sự kính sợ Đấng Christ, như anh em thuận phục Đấng Christ. Đừng tôn mình lên trên nhau. Đừng áp đặt ý riêng của mình. Hãy coi người khác hơn chính mình.

Tình yêu thương của Đức Chúa Trời: Đấng Christ và Hội Thánh Ngài – đầu và thân – chồng và vợ – sự tôn trọng và tình yêu thương 5:22-33

Hỡi những người làm vợ, hãy thuận phục chồng mình, trước mặt Chúa. Vì đầu trong giao ước hôn nhân này là người chồng, cũng như Đấng Mê-si-a là đầu của Hội Thánh, tức là vợ Ngài và thân thể Ngài. Đấng Mê-si-a là Cứu Chúa của thân thể Ngài, tức là Hội Thánh Ngài, gồm tất cả các môn đồ. Như Hội Thánh thuận phục Đấng Christ, là đầu mình, thì các người vợ cũng thuận phục chồng mình như vậy. Nhờ sự hiệp nhất với Đấng Christ, Hội Thánh được phước. Cũng vậy, sự hiệp nhất trong hôn nhân của anh em phải là một phước lành cho các người vợ.

Hỡi những người làm chồng, điều đó không có nghĩa là anh em cai trị vợ mình như chủ cai trị nô lệ, hay như những kẻ cầm quyền cai trị thần dân của họ. Không, hãy yêu vợ mình y như Đấng Mê-si-a đã yêu Hội Thánh Ngài và đã hoàn toàn phó chính mình vì Hội Thánh. Cho đến chết. Ngài đã đi xa đến thế. **Tình yêu của Ngài lớn lao đến thế.** Ngài có mục tiêu làm cho Hội Thánh nên thánh trọn vẹn, bằng cách đem Hội Thánh ra khỏi cảnh khốn khổ và kéo về với Ngài. Ngài làm cho Hội Thánh thành một điều đặc biệt, bằng cách làm cho Hội Thánh nên thánh. Ngài phải tẩy sạch Hội Thánh khỏi mọi vết nhơ tội lỗi, bằng cách rửa Hội Thánh bằng nước của lời Tin Lành. Ngài vẫn còn làm điều đó, không ngừng, và mỗi ngày tình yêu bền vững của Ngài được bày tỏ trong điều ấy. Ngài muốn đặt cô dâu yêu dấu của Ngài trước mặt Ngài, là chàng rể, trong tất cả vẻ đẹp và sự vinh hiển mà Ngài đã ban cho nàng. **Nơi nàng không còn điều gì nhắc lại nàng đã từ đâu đến. Giờ đây nàng là cô dâu của Đấng Christ, thánh khiết và không chỗ trách được.**

Tại sao tôi viết điều này cho anh em? Vì anh em, những người làm chồng, mắc nợ và có bổn phận yêu thương và chăm sóc vợ mình y như chính thân thể mình. Sự hiệp nhất trong hôn nhân của anh em sâu xa đến nỗi, khi anh em yêu vợ mình, thì như thể anh em yêu thân thể mình, phải, yêu chính mình. Và điều đó không có ẩn ý ích kỷ nào. Thật vô lý nếu anh em không làm như vậy, vì không bao giờ người ta ghét thân thể mình. Người ta chăm sóc

và nuôi dưỡng nó, như Đấng Mê-si-a cũng làm cho Hội Thánh Ngài. Vì chúng ta là các chi thể của thân Ngài. Ngay từ đầu, Môi-se đã viết Đức Chúa Trời định cho một mối quan hệ hôn nhân hình thành như thế nào: Người nam sẽ lìa cha mẹ, hoàn toàn tự lập và không còn lệ thuộc vào họ nữa. Người ấy sẽ gắn bó với vợ mình thành một sự hiệp nhất mới. Hai người này sẽ trở nên một thân. Đó thật là một sự mầu nhiệm lớn, mà người ta có thể kinh ngạc mãi mỗi khi hai con người hiệp làm một theo cách này. **Điều còn lớn hơn nữa: Chính điều đó cũng đúng cho Đấng Christ và Hội Thánh Ngài.** Vì vậy, trước những hình mẫu có thật và sâu xa này, mỗi người nam trong anh em phải yêu vợ mình như yêu chính mình. Người vợ phải tôn trọng chồng. **Tình yêu thương và sự tôn trọng phải định hình hôn nhân của anh em mỗi ngày** và gìn giữ nó như vậy. Chỉ như thế anh em mới có thể phát triển trọn vẹn và trở thành một phước lành trong điều Đức Chúa Trời đã ban cho anh em. Không có cách nào tốt hơn để xây dựng hôn nhân!

Cha mẹ và con cái 6:1-4

Tôi không chỉ viết cho người lớn. Đức Chúa Trời cũng phán với trẻ em. Các con hãy vâng lời cha mẹ mình trong Chúa. Điều đó là tốt và phải lẽ, dù đôi khi khó, và dù cha mẹ cũng có lỗi lầm. Trong Mười Điều Răn, Môi-se đã dành một điều cho con cái. Đó là điều răn duy nhất có kèm một lời hứa: Hãy tôn kính cha và mẹ ngươi, hầu cho ngươi được phước và sống lâu trên đất. Hãy tin lời Ngài và làm điều Đức Chúa Trời phán! Hỡi những người làm cha, hãy yêu thương và tế nhị trong việc dạy dỗ con cái mình, để chúng vui lòng vâng lời. Hãy quan tâm đến chúng. Hãy bày tỏ và chứng minh tình yêu thương của anh em! Đừng làm chúng nản lòng bởi sự nghiêm khắc và những đòi hỏi quá mức! Nếu chúng chống lại anh em, có thể lỗi là ở anh em. Hãy làm gương! Hãy dạy dỗ chúng biết suy nghĩ và cư xử tốt lành, như điều đẹp lòng Chúa.

Là nô lệ mà làm đẹp lòng Chúa trên trời 6:5-8

Hỡi những người nô lệ trong Đấng Christ, hãy hết lòng vâng lời chủ mình ở trên đất. Không chất vấn hay chỉ trích mọi điều, và hãy làm như anh em vâng lời Đấng Christ. Nhưng anh em đừng muốn làm đẹp lòng chủ mình, dù họ tin hay không tin Chúa, chỉ để được họ khen. Hãy vâng lời họ như những nô lệ của Đấng Christ, những người vui lòng và hết lòng làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời. Vậy hãy sẵn lòng phục vụ và vâng lời với động cơ tốt lành, như thể làm trực tiếp cho Chúa chứ không phải cho người ta. Đừng bao giờ quên, anh em không làm điều đó cách vô ích. Điều đó đáng công. Chúa sẽ ban thưởng mọi điều tốt lành chúng ta làm. Đôi khi ngay trong đời này, nhưng chắc chắn là khi chúng ta nhận cơ nghiệp mình trong sự vinh hiển của Thế Giới Mới. Dĩ nhiên điều này đúng cho mọi môn đồ.

Người chủ trên đất và Chúa trên trời 6:9

Hỡi những người làm chủ đã tin Chúa và những người sở hữu nô lệ: Anh em cũng phải làm điều tốt cho nô lệ của mình. Đừng luôn đe dọa trừng phạt họ nữa. Hãy thử hình dung, anh em đe dọa họ cách bất công, trong khi họ có Chúa và Thầy vĩ đại của họ ở trên trời, Đấng đứng về phía họ. Và hơn nữa, Ngài cũng là Chúa và Thầy của anh em. Ngài không nhìn đến bề ngoài con người, cũng không nhìn đến địa vị xã hội. Trước mặt Ngài, không ai có nhiều quyền hay nhiều ân điển hơn người khác. Vậy đừng đe dọa, nhất là đối với anh em trong Chúa.

Chiến tranh cho đến cuối cùng: Hãy trở nên mạnh mẽ 6:10

Tôi sắp đến phần kết. Tôi còn muốn kêu gọi anh em hết lòng sẵn sàng cho cuộc xung đột thuộc linh mà chúng ta phải đối diện mỗi ngày. Về phần thuộc linh, chúng ta đang ở trong tình trạng chiến tranh, cho đến khi Nước Đức Chúa Trời đến cách hữu hình. Đừng bao giờ quên điều đó và cũng đừng ngạc nhiên về điều đó. Vì thế, trước hết tôi kêu gọi anh em, là những chiến sĩ của Đấng Christ, hãy trở nên mạnh mẽ trong Chúa. **Hãy được làm cho mạnh mẽ trong quyền năng của sức mạnh lớn lao của Ngài**, điều mà tôi đã nhiều lần nói đến. Sức mạnh này luôn sẵn có, dù phần lớn được kinh nghiệm cách kín đáo, không có gì phô trương, và thậm chí trong sự yếu đuối mà chúng ta cảm nhận.

Được trang bị cho một cuộc chiến thuộc linh 6:11-12

Hãy mang lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, là khí giới Ngài muốn trang bị cho chúng ta. Chúng ta cần khí giới ấy để chống lại những mưu kế, những thủ đoạn và những mánh khóe của ma quỷ. Bằng những điều đó, nó không ngừng tấn công chúng ta, tất cả các con trai và con gái của Đức Chúa Trời. Hội Thánh là mục tiêu tấn công hàng đầu của nó, dù nó đã bị Đấng Christ đánh bại. **Nhưng không có khí giới của Đức Chúa Trời, chúng ta đã thua trước khi cuộc chiến bắt đầu.** Cuộc chiến của chúng ta không phải chống lại con người, nhưng chống lại các thế lực gian ác và thù nghịch của thế giới vô hình. Có cả những đạo binh của các hữu thể thù nghịch, thuộc nhiều cấp bậc khác nhau, là những cấp bậc mà xưa kia Đức Chúa Trời đã dựng nên chúng trong đó. Nhưng chúng đã nổi loạn chống lại Đấng Tạo Hóa của mình dưới sự cầm đầu của ma quỷ, và giờ đây muốn hủy diệt mọi điều Đức Chúa Trời đã tạo dựng trong Đấng Christ. Đó là các quyền cai trị và các vua chúa thế gian của sự tối tăm. Chúng ở nhà trong sự tối tăm thuộc linh và tội lỗi. Là những thế lực thuộc linh của sự gian ác, chỉ toan tính điều xấu chống lại chúng ta. Vì thế tôi nói lại một lần nữa: anh em hãy mang lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, chứ đừng chỉ lấy vài món. Trong đời sống chúng ta có những ngày xấu, khi các thế lực này đặc biệt tìm cách tấn công. Khi ấy chúng ta phải và có thể đứng vững trong sức mạnh của Đấng Christ. Nhưng khi những trận chiến như thế lại qua đi, chúng ta phải cẩn thận để không trở nên lơ là. Như vậy chúng ta sẽ đứng vững, để không bất ngờ bị đánh úp trong một giai đoạn yên ả hơn.

Từng món khí giới 6:13-17

Khí giới của Đức Chúa Trời là một tổng thể và gồm nhiều phần khác nhau. Tất cả đều gắn kết với nhau. Thật ra, khí giới ấy gồm mọi điều tôi đã viết cho anh em trong thư này. **Dây nịt lưng** nơi hông tượng trưng cho **lẽ thật** về Đức Chúa Trời, về Đấng Christ và điều Ngài đã làm. Nhưng đó cũng là sự chân thật và lẽ thật thực hành trong đời sống chúng ta, như tôi đã nói với anh em. **Áo giáp che ngực** tượng trưng cho **sự công chính** của Đức Chúa Trời mà chúng ta được mặc lấy, là những người được Đức Chúa Trời xưng công chính. Nhưng chúng ta cũng sống ra sự công chính của Đức Chúa Trời và làm điều phù hợp với Ngài. Đôi **giày** chắc chắn cho mọi địa hình cho thấy sự sẵn sàng và lòng nhiệt thành của chúng ta để đem **Tin Lành** bình an, mà chính chúng ta đã được tiếp nhận, đến với những người còn ở trong vòng giam cầm của các thế lực gian ác. **Cái thuẫn** tượng trưng cho **đức tin** và lòng tin cậy mà chúng ta có nơi Đức Chúa Trời mình trong mọi hoàn cảnh của cuộc sống, vì Ngài luôn có thể giúp đỡ. Bởi đức tin chúng ta được cứu, nhưng người công chính cũng không ngừng sống bởi đức tin. Chỉ như vậy chúng ta mới có thể đỡ và dập tắt những mũi tên lửa hiểm độc của kẻ ác. Điều đó cũng bao gồm việc bảo vệ đầu mình bằng **mão trụ**, là điều nói về **sự cứu rỗi**. Để tư tưởng, sự nghe và sự thấy được giữ nguyên vẹn. Sự cứu rỗi thuộc về chúng ta: Chúng ta đã được cứu, chúng ta được cứu mỗi ngày, và một ngày kia sẽ được cứu đưa vào vương quốc của Ngài trong ngày cứu chuộc. Đừng để ai cướp mất sự chắc chắn này của chúng ta.

Hãy tự vệ bằng **gươm của Thánh Linh**, là **Lời Đức Chúa Trời**. Nhưng cũng hãy tiến lên trong cuộc chiến. Vũ khí này chính là sự phán của Đức Chúa Trời, là Lời Đức Chúa Trời, được Thánh Linh làm cho sống động và áp dụng trúng đích. Hãy nhìn xem Chúa Giê-xu, Đấng là tấm gương lớn của chúng ta trong điều này.

Thêm một vũ khí nữa: Bền đỗ cầu nguyện và nài xin 6:18-20

Anh em hãy cầm lấy một vũ khí nữa. Có lẽ là vũ khí quan trọng nhất. Hãy cầu nguyện mọi lúc, bằng lời cầu nguyện và sự nài xin tha thiết. Được Thánh Linh của Đức Chúa Trời thúc đẩy. Một mình và cùng nhau. Lớn tiếng và thầm lặng. **Anh em không bao giờ cầu nguyện đủ hay cầu nguyện quá nhiều được.** Hãy bền đỗ trong sự cầu nguyện và nài xin, cho tất cả các thánh đồ cùng những lo lắng và khó khăn của họ. Nhưng cũng hãy cầu nguyện cho tôi, để tôi có thể rao giảng tin vui cách dễ hiểu, bằng những lời thích hợp và đắt giá. Và để tôi được can đảm. Vì tôi phải và muốn rao giảng khắp nơi sự mầu nhiệm của Tin Lành, mà tôi đã mô tả cho anh em trong thư này. Tôi được sai đi vì điều đó, dù giờ đây tôi đang mang xiềng xích ngồi trong tù. Điều quan trọng đối với tôi là, qua lời cầu thay của anh em, được kinh nghiệm sự giúp đỡ của Chúa, vì tôi là một người nói kém.

Lời kết thư 6:21-24

Ti-chi-cơ, người anh em yêu dấu và người đầy tớ trung tín của tôi trong Chúa, sẽ đem thư này đến cho anh em. Người ấy sẽ có thể kể cho anh em về hoàn cảnh của tôi. Anh em nên biết tôi đang thế nào. Rồi anh em có thể cầu nguyện cho tôi và anh em sẽ được an ủi.

Tôi chúc cho tất cả anh chị em trong đức tin ngày càng nhận được nhiều hơn sự bình an và tình yêu thương của Đức Chúa Trời, trong sự tin cậy nơi Ngài, là Đức Chúa Trời và Cha của chúng ta, và nơi Chúa Giê-xu Christ của chúng ta.

Tôi chúc ân điển của Đức Chúa Trời cho tất cả những ai yêu mến Chúa Giê-xu Christ của chúng ta cách chân thật! Những người ở lại trong Ngài bằng cách làm điều Ngài phán. Và xưng nhận Ngài trước mặt người ta.